

Прва књига Самуилова

Рођење Самуилово

¹ Био један човек из Раматајима софимског, из Јефремове горе. Он се звао Елкана, а био је син Јероама, сина Елијуја, сина Тохуа, сина Суфова, Јефремовац

² Имао је две жене. Једна се звала Ана, а друга Фенина. Фенина је имала деце, а Ана није имала деце.

³ Тај човек је сваке године одлазио из свог града у Силом да се тамо поклони, и принесе жртву Господу над војскама. Два Илијева сина, Офније и Финес, били су тамо свештеници Господњи.

⁴ На дан када је Елкана приносио жртву, својој жени, Фенини, и свим њеним синовима и ћеркама дао је по један жртвени део.

⁵ Међутим, Ани је дао два жртвена дела, зато што ју је волео, иако јој је Господ затворио материцу.

⁶ А њена супарница јој је загорчавала живот, понижавајући је што јој је Господ затворио материцу.

⁷ То се дешавало из године у годину. Кад год би Ана одлазила у Дом Господњи, Фенина би је понижавала. Зато је Ана плакала и није јела.

⁸ Њен муж јој је говорио: „Ана, зашто плачеш? Зашто не једеш? Зашто ти је срце тужно? Нисам ли ти ја важнији од десет синова?“

⁹ Кад су завршили са јелом и пићем у Силому, Ана је устала. А Илије, свештеник, седео је на столици код довратка Дома Господњег.

¹⁰ Огорчене душе Ана се помолила Господу горко плачући.

11 Тада се заветовала рекавши: „Господе над војскама! Ако заиста погледаш на муку своје слушкиње и сетиш ме се, и не заборавиш своју слушкињу, него даш својој слушкињи мушко чедо, ја ћу га дати Господу за све дане његовог живота, те бритва неће прећи преко његове главе.“

12 Док се она тако дуго молила пред Господом, Илије је мотрио на њена уста.

13 Ана се молила у себи, само су јој се усне мицале. Глас јој се није чуо, па је Илије мислио да је пијана.

14 Илије јој рече: „Колико ћеш још бити пијана? Окани се вина!“

15 Ана му одговори: „Не, мој господару. Ја сам жена ојађене душе. Нисам пила ни вина ни жестока пића, већ изливам своју душу пред Господом.

16 Не сматрај своју слушкињу неваљалом женом, јер сам све до сад говорила од велике тегобе и јада.“

17 Илије одврати: „Иди у миру. Нека ти Бог Израиљев да оно што си тражила од њега.“

18 А она рече: „Само да твоја службеница стекне твоју наклоност.“ Тада је жена отишла својим путем, па је јела, а лице јој више није било тужно.

19 Ујутро су устали и поклонили се Господу, па су се вратили. Кад су дошли кући у Раму, Елкана леже са својом женом Аном, и Господ је се сети.

20 Након извесног времена Ана затрудни и роди сина. Дала му је име „Самуило“, јер је рекла: „Измолила сам га од Господа.“

Ана посвећује Самуила

21 Кад је тај човек, Елкана, са свим његовим домом ишао горе да принесе Господу годишњу жртву и испуни свој завет,

22 Ана није ишла, јер је рекла своме мужу: „Кад одојим дечака, одвешћу га да се појави пред Господом, па ће тамо остати заувек.“

23 Елкана рече својој жени: „Учини што ти се чини добрим. Остани док га не одојиш. Само нека Господ испуни своју реч.“ Тако је жена остала кући и дојила свог сина, док га није одојила.

24 Чим га је одојила, повела га је са собом узевши трогодишњег јунца, ефу* брашна, и мешину вина и довела га у Дом Господњи у Силому. А дечак је још био мали.

25 Кад су заклали јунца, одвели су дечака Илију.

26 Тада је Ана рекла: „Опрости, господару! Живота ми твога, господару, ја сам она жена која је стајала ту до тебе и молила се Господу.

27 За овог дечака сам се молила, и Господ ми је дао оно што сам тражила од њега.

28 Зато га ја дајем натраг Господу, да припада Господу док је жив.“ Тада се поклонеше Господу.

2

Анин хвалоспев

1 Ана се затим помолила овим речима:
„Весели се моје срце у Господу,

Подигне се рог* мој у Господу.
Уста моја ликују над душманима мојим,
јер се радујем твојему спасењу.

2 Нико није свет као што је Господ;
нема никог осим тебе,
и нема Стене као што је Бог наш.

* **1:24** Око 16 kg. * **2:1** Рог је у Светом писму симбол снаге, силе и власти.

³ Не множите речи узносите,
нек из ваших уста охолост не излази,
јер Господ је Бог Свезнајући,
он просуђује дела човекова.

⁴ Лук се ломи јунацима,
а посрнули се опасују снагом.

⁵ Некад сити за хлеб се унајмљују,
а некад гладни не гладују више.
Нероткиња рађа седморо,
а мајка многих синова сахне.

⁶ Господ усмрћује и оживљује,
у Свет мртвих[†] спушта и оданде подиже.

⁷ Господ даје сиромаштво и богатство,
понижује и узвисује.

⁸ Сиромаха диже из прашине,
из буњишта диже убогога,
да их посади с племићима,
и додели им почасна места.

Јер Господњи су ступови земље,
на њима је основао васељену.

⁹ Он чува стопе својих верних,
а опаки ће пропасти у тами,
јер снагом човек неће надвладати.

¹⁰ Пропашће они што се противе Господу,
Господ ће на њих загрмети с небеса.
Он ће судити крајевима земље,
своме цару он ће дати снагу,
узвисиће рог помазанику своме.“

Греси Илијевих синова

[†] **2:6** У изворном тексту *Шеол*, или *подземље*, где пребивају душе умрлих.

¹¹ Елкана се вратио својој кући у Раму, а дечак је служио Господу под надзором Илија свештеника.

¹² А Илијеви синови били су опаки људи и нису познавали Господа.

¹³ Ти свештеници су овако обичавали да поступају с народом: кад је неко приносио жртву долазио би свештеников слуга с тророгом виљушком у руци, и док се месо још кувало,

¹⁴ забадао њом у kotaо, лонац, тигањ, или шерпу, и што год би се наболо на виљушку, свештеник би узимао себи. Овако су поступали са свим Израиљцима који су долазили тамо, у Силом.

¹⁵ Осим тога, пре него што се палило сало, дошао би свештеников слуга и рекао човеку који је жртвовао: „Дај месо да се испече за свештеника, јер он од тебе неће примити кувано месо, него сирово.“

¹⁶ Ако би му човек одговорио: „Нека прво спале сало, па онда узми шта ти душа жели“, слуга би му рекао: „Не, него ми дај сад, а ако нећеш, узећу силом!“

¹⁷ Грех младића је био врло велик пред Господом, јер су људи презриво поступали с приносом Господњим.

¹⁸ А Самуило је служио пред Господом, тек дечак припасан ланеним оплећком.

¹⁹ Његова мајка би му начинила малу одору и доносила му сваке године кад би долазила са својим мужем да принесе годишњу жртву.

²⁰ Тада би Илије благословио Елкану и рекао: „Нека ти Господ да деце од ове жене уместо онога које је измолила од Господа.“ Потом би се вратили кући.

²¹ Господ је походио Ану те је затруднела и родила три сина и две ћерке. А дечак Самуило је растао пред Господом.

Илије опомиње своје синове

22 Илије је био веома стар. Тек, чуо је све што су његови синови чинили свему Израиљу, и то да спавају са женама које служе код улаза Шатора од састанка.

23 Рекао им је: „Зашто радите такве ствари? Јер слушах о вашим opakим делима од свег овог народа.

24 Немојте, синови моји! Није добра вест коју чујем да народ Господњи шири.

25 Ако човек згреши против човека, Бог ће посредовати за њега, али ако човек згреши против Господа, ко ће посредовати за њега?“ Али они нису послушали глас свога оца јер је Господ решио да их погуби.

26 А дечак Самуило је стасавао и стицао наклоност Господа и људи.

Божја казна над Илијевим домом

27 Тада дође Божији човек к Илију и рече му: „Говори Господ: 'Ја сам се објавио дому твога претка док су били у Египту робујући фараоновом дому.

28 Изабрао сам га између свих Израиљевих племена себи за свештеника, да приноси жртве на мом жртвенику, да пали кад, и да носи оплећак преда мном. Дому твога оца дао сам и све паљене жртве народа израиљског.

29 Зашто газите моју жртву и мој принос, које сам одредио за моје Пребивалиште? Ти частиш своје синове више него мене хранећи их првинама сваког приноса мог народа, Израиља.'

30 Зато Господ, Бог Израиљев објављује: 'Рекао сам твоме дому и дому твога оца да ће ступати пред мојим лицем довека.' Али, сада каже Господ: 'Далеко то било од мене! Јер ја поштујем оне који мене поштују, а они који ме презиру, биће осрамоћени.

³¹ Ево, долазе дани када ћу одсећи твоју мишицу и мишицу дома твога оца, тако да неће бити старца у твојем дому.

³² Ти ћеш гледати несрећу у мом Пребивалишту, а уместо свег обиља које ће се дати Израиљу, у твојем дому неће бити старца до века.

³³ А кога од твојих не истребим испред свога жртвеника оставићу само зато да ти сахну очи и да ти душа вене, а све мноштво потомака у твојем дому поумираће у најбољим годинама.

³⁴ Ово ће ти бити знак; то ће задесити оба твоја сина, Офнија и Финеса: обојица ће погинути истог дана.

³⁵ А себи ћу поставити верног свештеника који ће радити по моме срцу и по мојој вољи. Ја ћу му подићи трајни дом, а он ће ступати пред мојим помазаником до века.

³⁶ А ко преостане у твојем дому доћи ће да му се поклони за сребрњак и комад хлеба, говорећи: прими ме, молим те, у какву свештеничку службу да имам залогај хлеба.”

3

Бог позива Самуила

¹ А момчић Самуило је служио Господу под Илијевим надзором. У оним данима реч Господња је била ретка а виђења нису била честа.

² Једнога дана догодило се ово: Илије је лежао у својој соби. Вид је почео да му се гаси те није могао да види.

³ Божији свећњак још није био угашен. Самуило је спавао у Господњем Дому где је био Ковчег Божији.

⁴ Господ позва Самуила, а он се одазва: „Ево ме!”

⁵ Отрчи он к Илију и рече: „Ево ме, звао си ме.“ Илије му рече: „Нисам те звао. Врати се и спавај.“ Он се врати и легне.

⁶ Господ поново позва: „Самуило!“ Самуило устане и оде к Илију: „Ево ме, звао си ме.“ Илије му одговори: „Нисам те звао, сине, врати се и спавај.“

⁷ Самуило још није познавао Господа; реч Господња му још није била објављена.

⁸ Господ позва Самуила по трећи пут. Он устане и оде к Илију. Рекао му је: „Ево ме, звао си ме.“ Тада је Илије схватио да то Господ зове дечака.

⁹ Илије рече Самуилу. „Иди и спавај. Ако те поново позове, ти реци: 'Говори, Господе, слуга твој слуша.'“ Самуило оде и легне у своју собу.

¹⁰ Господ дође, стане тамо, и позове као раније: „Самуило, Самуило!“ Самуило одговори: „Говори, јер слуга твој слуша.“

¹¹ Господ рече Самуилу: „Ево, учинићу у Израиљу нешто због чега ће свима који чују за то одзвањати у ушима.

¹² У тај дан испунићу против Илија све што сам рекао о његовом дому, од почетка до краја.

¹³ Објављујем му да осуђујем његов дом до века за његову кривицу, јер је знао да су његови синови чинили светогрђе, а он их није обуздао.

¹⁴ Зато се кунем дому Илијевом да никаква жртва, ни принос неће откупити кривицу дома Илијевог.“

¹⁵ Самуило је лежао до јутра, а затим је отворио врата Дома Господњег. Самуило се плашио да исприча Илију виђење.

¹⁶ Тада је Илије позвао Самуила: „Сине мој!“

Овај одговори: „Ево ме.“

¹⁷ Илије рече: „Какву ти је поруку саопштио? Немој ништа да сакриваш од мене. Нека Бог тако учини с

тобом и још више, ако од мене сакријеш једну реч од свега што ти је Он рекао.“

¹⁸ Самуило тада исприча све и ништа није сакрио од њега. Илије на то рече: „Он је Господ; нека чини што му је воља.“

¹⁹ Самуило је растао а Господ је био с њим, те није допустио да и једна од његових речи остане неиспуњена.

²⁰ Сав је Израиљ, од Дана до Вир-Савеје, знао да је Самуило постављен за пророка Господњег.

²¹ Господ је наставио да се указује у Силому; Господ се објављивао Самуилу у Силому кроз своју реч.

4

Пораз Израиљца; Ковчег савеза отет

¹ Но, Самуилова је реч била намењена свему Израиљу. Израиљци су изашли у бој против Филистејаца. Утаборили су се код Евен Езера а Филистејци код Афека.

² Филистејци су се сврстали у бојни ред да се сукобе с Израиљцима. Повела се битка, али су Израиљци били поражени од Филистејаца, који су побили неких четири хиљаде људи на бојном пољу.

³ Кад се народ вратио у табор, израиљске старешине рекоше: „Зашто нас је Господ поразио данас пред Филистејцима? Хајде да из Силома узмемо Ковчег савеза Господњег! Кад он дође међу нас избавиће нас од наших непријатеља.“

⁴ Пошаљу они људе у Силом и узму оданде Ковчег савеза Господа над војскама, који седи над херувимима. Тамо са Ковчегом Божијег савеза била су оба Илијева сина. Офније и Финес.

⁵ Кад је Ковчег Господњег савеза дошао у табор сав Израиљ повика громким гласом, тако да се земља потресла.

⁶ Филистејци су чули поклик, па су рекли: „Какав је ово громки поклик у јеврејском табору?“

На вест да је Ковчег Господњи дошао у табор,

⁷ Филистејци се уплашише. Говорили су: „То је Бог дошао у табор! Тешко нама! Овако се нешто никада није догодило!

⁸ Јао нама! Ко ће нас избавити из руку ових моћних богова? То су они богови што су ударили Египћане свакојаким пошастима у пустињи.

⁹ Охрабрите се! Држите се мушки, Филистејци, да не будете робови Јеврејима, као што су они били робови вама. Држите се мушки и борите се!“

¹⁰ Филистејци ступе у бој и потуку Израиљце, те ови побегну сваки у свој шатор. Пораз је био веома велики. На израиљској страни пало је тридесет хиљада пешака.

¹¹ Ковчег Божији је био отет, а оба Илијева сина, Офније и Финес, погибоше.

Илијева смрт

¹² Тог истог дана дотрчи неки Венијаминовац из бојног реда и дође у Силом. Имао је исцепану одећу а на глави прашину.

¹³ Кад је стигао, Илије је седео на столици крај пута мотрећи, јер му је срце стрепило због Ковчега Божијег. Кад је човек дошао у град и испричао шта се догодило, цео је град закукао.

¹⁴ Илије је чуо кукњаву, па је упитао: „Каква је ово бука?“

Човек пожуре да обавести Илија.

¹⁵ Илију је било деведесет осам година; очи су му биле укочене, па није могао да види.

¹⁶ Човек рече Илију: „Долазим с бојног поља. Побегao сам данас из бојног реда.“

Илије упита: „Шта се догодило, сине мој?“

¹⁷ Гласник одговори: „Израиљци су побегли пред Филистејцима; народ је претрпео велики пораз. Оба твоја сина, Офније и Финес, су погинула, а Ковчег Божији је отет!“

¹⁸ Кад је споменуо Ковчег Божији, Илије паде са столице уназад, крај градске капије, сломи врат и умре, јер је био стар и тежак човек. Био је судија у Израиљу четрдесет година.

¹⁹ А његова снаха, жена Финесова, била је пред самим порођајем. Кад је чула вест да је отет Ковчег Божији и да су јој умрли свекар и муж, сави се и роди, јер су је ухватили трудови.

²⁰ Док се растављала с душом, рекоше јој жене што су стајале око ње: „Не бој се, родила си сина.“ Међутим, она није одговорила, нити је марила.

²¹ Дечаку је дала име „Ихавод“*, рекавши: „Отишла је слава од Израиља“, зато што је Ковчег Божији био отет, и због свекра и мужа.

²² Зато је рекла: „Отишла је слава од Израиља, јер је отет Ковчег Божији.“

5

Ковчег савеза код Филистејаца

¹ Филистејци узму Ковчег Божији и донесу га из Евен Езера у Азот.

² Узели су Ковчег Божији, донели га у Дагонов храм и поставили га поред Дагона.

* **4:21** Име *Ихавод* значи *где је слава?* или *отишла је слава*.

³ Поране Азоћани ујутро, кад оно, Дагон пао лицем на земљу пред Ковчегом Господњим. Они узму Дагона и врате га на његово место.

⁴ Устану они сутрадан рано ујутро, а оно, Дагон опет пао лицем на земљу пред Ковчегом Господњим. Његова глава и обе његове руке лежале су одсечене на прагу. Дагону је остао само труп.

⁵ Зато Дагонови свештеници и они који улазе у Дагонов храм у Азоту не ступају на Дагонов праг до дана данашњег.

⁶ Рука је Господња тешко пала на Азоћане. Господ је унео страву међу њих; ударио је чиревима Азот и његову околину.

⁷ Азоћани су били уплашени. Говорили су: „Ковчег Бога Израиљева не сме остати са нама, јер је његова рука тешко пала на нас и на нашег бога Дагона.“

⁸ Пошаљу они по филистејске кнезове и окупе их. Питали су их: „Шта да радимо с Ковчегом Бога Израиљева?“ Они одговорише: „Нека се Ковчег Бога Израиљева пренесе у Гат.“ Тако они пренесу Ковчег Бога Израиљева.

⁹ Али након што су га пренели, рука се Господња спусти на град и наста велика страхота. Господ је ударио град, и младо и старо, тако што су им избили чиреви.

¹⁰ Тада су послали Ковчег Божији у Акарон.

Али чим је Ковчег Божији дошао у Акарон, Акароњани дигосе вику: „Донели су Ковчег Бога Израиљева да помори нас и наш народ!“

¹¹ Они пошаљу по све кнезове филистејске и окупе их. Рекли су им: „Пошаљите Ковчег Бога Израиљева да се врати на своје место, да не помремо ми и наш народ.“ Смртна је страва захватила град; рука је Божија тешко пала на њега.

¹² Они који нису умрли, били су ударени чиревима. Вапај се града дигао до неба.

6

Ковчег Господњи враћен Израиљу

¹ Ковчег Господњи је био седам месеци у земљи Филистејаца.

² Позову Филистејци свештенике и гатаре и упитају их: „Шта да радимо са Ковчегом Господњим? Кажите нам како да га пошаљемо на његово место.“

³ Они одговорише: „Ако ћете слати натраг Ковчег Бога Израиљева, не шаљите га празна. Вратите га са жртвом за преступ. Тада ћете оздравити и сазнати зашто се његова рука није одвратила од вас.“

⁴ Они упиташе: „С каквом жртвом за преступ да га вратимо?“

Они рекоше: „Пет златних чирева и пет златних мишева, према броју филистејских кнезова, јер је иста пошаст ударила вас и ваше кнезове.

⁵ Направите, дакле, ликове ваших чирева и мишева који затиру земљу, и дајте славу Богу Израиљеву, не би ли се његова рука макнула од вас, од ваших богова и од ваше земље.

⁶ Зашто да отврднете срца као што су Египћани и фараон отврдили своја срца? Кад их је Бог ударио, нису ли их пустили, те су отишли?

⁷ А сада начините нова кола и узмите две краве дојилице које нису носиле јарам. Упрегните краве у кола а њихову теляд одведите од њих кући.

⁸ Затим узмите Ковчег Господњи и ставите га на кола, а предмете од злата, које му враћате као жртву за преступ ставите у ковчежић поред њега. Онда га пошаљите нека иде.

⁹ Ако видите да иде према своме месту, горе у Вет-Семес, то нам је он учинио ово велико зло, а ако не пође, знаћемо да нас то није ударила његова рука, него нам се ово догодило случајно.“

¹⁰ Ураде они тако. Доведу две краве дојилице, упрегну их у кола а њихову телад задрже кући.

¹¹ Ковчег Господњи ставе на кола заједно с ковчежићем у коме су били златни мишеви и ликови њихових чирева.

¹² Краве су кренуле право према Вет-Семесу. Ишле су једним путем и мукале, не скрећући ни десно ни лево. Филистејски кнезови су их пратили све то границе Вет-Семеса.

¹³ А мештани Вет-Семеса жели су пшеницу у долини. Подигавши поглед угледали су Ковчег, па су се радовали што га виде.

¹⁴ Кола су дошла у поље Исуса Ветсемешанина, и зауставила се код једног великог камена. Тада су исцепали дрва од кола, па су принели краве као свеспалницу Господу.

¹⁵ Левити су спустили Ковчег Господњи, а ковчежић са предметима од злата су ставили на онај велики камен. Тог су дана становници Вет-Семеса приносили Господу жртве свеспалнице и друге жртве.

¹⁶ Петорица филистејских кнезова су то видели, па су се истог дана вратили у Акарон.

¹⁷ Ово су златни чиреви што су их Филистејци вратили као жртву за преступ, за Господа: један за Азот, један за Газу, један за Аскалон, један за Гат, и један за Акарон.

¹⁸ Златних мишева је било према броју свих филистејских градова који су припадали петорици филистејских кнезова, од утврђених градова до неограђених села. Велики камен на пољу Исуса Ветсемешанина на који су положили Ковчег Господњи стоји тамо све до данас.

¹⁹ Али Господ поби неке од људи из Вет-Семеса,

њих седамдесет*, јер су погледали у Ковчег Господњи. Народ је плакао зато што га је Господ ударио великом погибијом.

²⁰ На то су Вет-Семешани рекли: „Ко може опстати пред Господом, овим светим Богом? Ко ме ће Ковчег отићи одавде?“

²¹ Тада су послали гласнике становницима Киријат-Јарима и поручили им: „Филистејци су вратили Ковчег Господњи. Дођите и узмите га к себи.“

7

Повратак Господу и победа над Филистејцима

¹ Људи из Киријат-Јарима дођу и однесу Ковчег Господњи у кућу Авинадавову на брду, а његовог сина, Елеазара, посвете да чува Ковчег Господњи.

² Прошло је много времена – двадесет година – од дана кад је Ковчег остао у Киријат-Јариму. Читав је дом Израиљев чезнуо за Господом.

³ Самуило рече свем дому Израиљевом: „Ако се свим својим срцем враћате Господу, уклоните из своје средине стране богове и Аштарте. Усмерите своје срце ка Господу и служите једино њему, па ће вас избавити из руку Филистејаца.“

⁴ Тада су Израиљци уклонили Вале и Аштарте те су служили једино Господу.

⁵ Самуило рече: „Окупите сав Израиљ у Миспи да се помолим Господу за вас.“

⁶ Они се окупише у Миспи. Тамо су извлачили воду и изливали је пред Господом. Тог су дана постили и

* **6:19** У већини јеврејских манускрипата и Септуагинти пише *Седамдесет људи, педесет хиљада људи*, што уводи нејасноћу у превод.

исповедали: „Згрешили смо Господу.“ А Самуило је био судија Израћљцима у Миспи.

⁷ Филистејци су дочеули да су се Израћљци окупили у Миспи. Тада су се подигли кнезови филистејски да нападну Израћљ. Кад су то чули Израћљци уплашили су се Филистејаца.

⁸ Израћљци рекоше Самуилу: „Не престај вапити за нас Господу да нас избави из руку Филистејаца.“

⁹ Самуило узео једно јагње одојче и принесе га као свеспалницу Господу. Потом је Самуило завапио Господу за Израћља, и Господ га је услишио.

¹⁰ Док је Самуило приносио жртву свеспалницу, Филистејци су се приближили да нападну Израћља. Али Господ загрме јаком грмљавином у тај дан против Филистејаца и смете их, тако да су били потучени од Израћља.

¹¹ Израћљци су изашли из Миспе и дали се у потеру за Филистејцима тукући их све до испод Вет-Хара.

¹² Тада је Самуило узео један камен и поставио га између Миспе и Сена и назвао га Евен Езер* рекавши: „Довде нам Господ поможе.“

¹³ Тако су Филистејци били понижени, те нису више упадали на израћљску земљу. Рука је Господња притискала Филистејце целог Самуиловог века.

¹⁴ Израћљ је повратио градове од Акарона до Гата, које су му Филистејци узели. Израћљ је, такође, ослободио и њихово подручје из руку Филистејаца. Између Аморејаца и Израћља владао је мир.

¹⁵ Самуило је био судија Израћљу целог свог живота.

¹⁶ Он је сваке године обилазио Ветил, Миспу и Галгал и деловао као судија над Израћљем у свим тим местима.

* **7:12** *Евен Езер значи камен помоћи.*

¹⁷ Потом би се враћао у Раму, јер му је тамо била кућа. И тамо је био судија над Израиљем. А тамо је подигао и жртвеник Господу.

8

Народ тражи цара

¹ Кад је Самуило остарео, поставио је своје синове за судије над Израиљем.

² Његов син првенац звао се Јоило а други се звао Авија. Они су били судије у Вир-Савеји.

³ Али његови синови нису ишли његовим стопама: повели су се за непоштеним добитком, примали мито и извртали правду.

⁴ Тада су се окупиле све израиљске старешине и дошле к Самуилу у Раму.

⁵ Рекоше му: „Ево, ти си остарео, а твоји синови не иду твојим стопама. Зато нам постави цара да нам суди, као што је у свих народа.“

⁶ Самуилу није било право кад су му рекли: „Постави нам цара да нам суди.“ Зато се помолио Господу.

⁷ Господ рече Самуилу: „Послушај народ у свему што тражи од тебе, јер нису презрели тебе, него су презрели мене као свога цара.

⁸ Све што су чинили од дана кад сам их извео из Египта до дана данашњег, то чине и теби: оставили су мене и служили туђим боговима.

⁹ Зато их послушај у свему, али их озбиљно опомени и обзнани им на који ће начин цар владати над њима.“

¹⁰ Самуило је пренео све речи Господње народу, који је од њега тражио цара.

¹¹ Рекао је: „Ово је начин на који ће цар владати над вама: узимаће ваше синове и постављати их да

возе његова бојна кола, да му буду коњаници и да трче испред његових бојних кола.

¹² Постављаће их као заповеднике над хиљаду и над педесет; ораће његове њиве и жети његову летину, правити му оружје и опрему за његова бојна кола.

¹³ А ваше ћерке ће узимати да му праве мирисе, да му буду куварице и пекарке.

¹⁴ Узимаће ваша најбоља поља, винограде и маслињаке, и давати их својим слугама.

¹⁵ Он ће узимати десетак од вашег жита и даваће га својим дворанима и слугама.

¹⁶ Узимаће и ваше слуге, слушкиње, најбоље момке и ваше магарце, да раде за њега.

¹⁷ Он ће узимати десетак од ваших стада а ви ћете му бити робови.

¹⁸ У тај дан ћете вапити због цара кога сте изабрали себи, али вам Господ неће одговорити у онај дан.“

¹⁹ Али народ је одбио да слуша Самуила. Рекли су: „Не, нека цар влада над нама, па ћемо бити као сви други народи!

²⁰ Наш цар ће нам судити, ступаће пред нама и водиће наше ратове.“

²¹ Самуило је саслушао речи народа и пренео их Господу.

²² Господ рече Самуилу: „Послушај њихов глас и постави им цара.“

Самуило рече народу: „Нека се свако врати у своје место.“

9

Бог изабира Саула за цара

¹ Био неки имућан човек, из Венијаминовог племена, који се звао Кис. Он је био син Авилон, син Сероров, син Вехоратов, син Афијин.

² Кис је имао младог и доброг сина по имену Саул. У целом Израиљу није му било равна; за главу је био виши од свакога у народу.

³ Једном су се Кису, Сауловом оцу, изгубиле магарице. Кис рече своме сину Саулу: „Хајде узми једног момка, па иди да тражиш магарице.“

⁴ Саул је прошао Јефремовом гором и земљом салиском, али их нису нашли. Прошли су и земљом салимском, али их тамо није било. Затим су прошли земљом Венијаминовом, али их нису нашли.

⁵ Када су дошли у земљу Суф, Саул рече своме слуги који је био са њим: „Хајде да се вратимо; иначе ће мој отац престати да брине због магарица и почети да брине због нас.“

⁶ Слуга му одговори: „Ево, овде у овом граду живи човек Божији, кога веома поштују; све што каже, то се оствари. Пођимо тамо; можда ће нам рећи којим путем да кренемо.“

⁷ Саул рече своме слуги: „Ако и пођемо, шта да понесемо човеку? Хлеба нам је нестало у врећама, а немамо ни дара да понесемо човеку Божијем. Шта имамо?“

⁸ Слуга опет одговори Саулу: „Ево, имам при себи четврт шекела сребра*. Даћу то човеку Божијем, да нам каже којим путем да кренемо.“

⁹ Некада би у Израиљу овако говорио онај који би ишао да пита Бога: „Хајдемо к видеоцу!“, јер данашњи пророк се некада звао виделац.

¹⁰ Саул рече своме слуги: „Добро кажеш. Хајдемо!“ Тако су отишли у град где је живео човек Божији.

* 9:8 Око 3 gr.

11 Док су се пењали уз брдо према граду, наишли су на неке девојке које су излазиле да извуку воду. Питали су их: „Да ли је овде видеалац?“

12 „Јесте, ево ту је пред вама – одговорише им – пожурите сад, јер баш данас је дошао у град да на узвишици принесе жртву за народ.

13 Чим уђете у град наћи ћете га пре него што оде на узвишицу да једе. Народ, наиме, неће јести, док он не дође, јер он прво мора да благослови жртву. Након тога ће званице јести. Идите сад, јер ћете га још данас наћи.“

14 Тако су отишли до града. Док су улазили у град угледали су Самуила како им иде у сусрет на путу према узвишици.

15 А дан пре него што је Саул дошао, Господ је објавио Самуилу, рекавши:

16 „Сутра, у ово време, послаћу ти човека из земље Венијаминове. Помажи га за владара над мојим народом, Израиљем. Он ће избавити мој народ од Филистејаца, јер сам погледао на мој народ; њихов је вапај дошао до мене.“

17 Кад је Самуило видео Саула, Господ му рече: „То је човек за кога сам ти рекао да ће владати мојим народом.“

18 Саул приступи Самуилу унутар градских врата и рече му: „Реци ми, молим те, где је видеочева кућа?“

19 Самуило одговори Саулу: „Ја сам видеалац. Идите преда мном на узвишицу. Данас ћете јести са мном, а ујутро ћу те испратити и рећи ти све што ти је на уму.

20 А што се тиче магарица које су ти се изгубиле пре три дана, не брини се, јер су пронађене. А за ким сав Израиљ чезне, ако не за тобом и за свим твојим очинским домом?“

²¹ Саул одговори: „Нисам ли ја Венијаминовац, из најмањег Израиљевог племена? Није ли моја породица најнезнатнија од свих породица Венијаминовог племена? Зашто ми говориш тако нешто?“

²² Тада је Самуило повео Саула и његовог слугу, па их је довео у гозбену собу, где им је дао почасно место међу званицама. Тамо је било тридесетак људи.

²³ Самуило је рекао кувару: „Донеси онај део који сам ти дао; онај за који сам ти рекао: 'Стави га на страну.'“

²⁴ Кувар узе бут и што је било на њему, и постави пред Саула. Самуило рече: „Ево, што је остављено, то стави пред себе и једи, јер је остављено за тебе ради ове прилике. Зато сам – рече – позвао народ.“ Тако је Саул јео са Самуилом тог дана.

²⁵ Затим су се вратили с узвишице у град, а Самуило је разговарао са Саулом на крову.

²⁶ Кад су у освит зоре устали, Самуило позва Саула на крову: „Устани да те испратим.“ Саул устане, па обојица, он и Самуило, изађу напоље.

²⁷ Док су ходали према крају града, Самуило рече Саулу: „Реци момку да пође испред нас.“ Момак оде. „А ти стани на час да ти објавим реч Божију.“

10

¹ Самуило узе флашицу уља, изли је на његову главу, пољуби га и рече: „Сам те Господ помазује за владара над својом баштином.

² Данас кад одеш од мене, наићи ћеш на два човека код Рахиљиног гроба у Венијаминовој земљи, у Селси. Они ће ти рећи: 'Нашле су се магарице које си пошао да тражиш. Твој отац се више не брине за

магарице, али се забринуо за вас, говорећи: „Шта да учиним за свога сина?“

³ Кад оданде наставиш и дођеш до Таворског храста, срешћеш тамо три човека, који ће ићи к Богу у Ветил. Један ће носити три јарета, други три погаче, а трећи мешину вина.

⁴ Они ће те поздравити, па ће ти дати два хлеба. Ти их прими из њихових руку.

⁵ Потом ћеш отићи на узвишицу Божију, где се налази филистејски војни табор. Тамо, чим ступиш у град, наићи ћеш на групу пророка како силази с узвишице. Пред њима ће бити лире, бубњеви, фруле и цитре, а они ће пророковати.

⁶ Дух Господњи сићи ће на тебе, па ћеш пророковати с њима и бити промењен у другог човека.

⁷ А кад се сви ови знакови испуне на теби, онда чини што ти прилика налаже, јер је Бог с тобом.

⁸ Затим сићи преда мноу у Галгал, а ја ћу доћи к теби да принесем жртве свеспалнице и жртве мира. Сачекај седам дана, док не дођем к теби и поучим те шта ћеш даље чинити.“

⁹ Чим се Саул окренуо да оде од Самуила, Бог му је променио срце, те су се сви они знакови испунили тог дана.

¹⁰ Кад су дошли до Гаваје, дође му у сусрет група пророка. Тада је Дух Божији сишао на њега, те је пророковао међу њима.

¹¹ Кад су сви они који су га од раније познавали видели где пророкује с пророцима, говорили су један другоме: „Шта се то догодило с Кисовим сином? Зар је и Саул међу пророцима?“

¹² Један одврати: „А ко им је отац?“ Зато је настала изрека: „Зар је и Саул међу пророцима?“

13 Кад је престао да пророкује, отишао је на узвишицу*.

14 Саулов стриц је упитао њега и његовог момка: „Где сте ви то ишли?“ Саул одговори: „Да тражимо магарице. Кад смо видели да их нигде нема, отишли смо к Самуилу.“

15 Саулов стриц опет упита: „Испричај ми шта вам је рекао Самуило.“

16 Саул одговори своме стрицу: „Рекао нам је да су се магарице нашле.“ Ипак, није му испричао оно што му је Самуило рекао за царство.

Саул жребом одређен за цара

17 Самуило сазва народ у Миспу ка Господу,

18 па рече народу израиљском: „Говори Господ, Бог Израиљев: 'Ја сам извео Израиља из Египта, и избавио вас из руку Египћана, и из руку свих царстава која су вас тлачила.

19 А ви сте данас презрели вашег Бога, који вас избавља од свих ваших мука и невоља, рекавши: 'Постави над нама цара.' Сада станите пред Господа по својим племенима и родовима.“

20 Самуило приведе сва Израиљева племена, а жреб падне на Венијаминово племе.

21 Затим је привео Венијаминово племе по својим породицама. Жреб је пао на породицу Матријеву, а онда је жреб пао на Саула, Кисовог сина. Али кад су га тражили, нису га могли наћи.

22 Онда су опет питали Господа: „Да ли је тај човек већ дошао?“

Господ одговори: „Ено га, крије се међу товаром.“

* **10:13** Узвишица, јеврејски бама – жртвени брег, света узвишица.

²³ Отрчали су и довели га оданде. Кад је стао усред народа, за главу је био виши од свакога у народу.

²⁴ Самуило рече свем народу: „Погледајте кога је Господ изабрао, јер му нема равна у свем народу!“

Сав народ повика: „Живео цар!“

²⁵ Тада је Самуило саопштио народу царска права и дужности, записао их у књигу, и положио их пред Господа. Онда је послао сав народ својим кућама.

²⁶ И Саул је отишао кући у Гавају. С њим су отишли и одважни људи којима је Бог такнуо срце.

²⁷ Али неке пропалице рекоше: „Како ће нас овај избавити?“ Презрели су га и нису му донели дар. Он је то оћутао.

11

¹ Тада је дошао Амонац Нас и утаборио се наспрам Јавис-Галада. Сви мештани Јависа рекоше Насу: „Склопи савез с нама, па ћемо ти служити.“

² Амонац Нас им одговори: „Овако ћу склопити савез с вама: ископаћу свакоме од вас десно око. Тако ћу изложити срамоти сав Израиљ.“

³ Старешине Јависа му рекоше: „Остави нам седам дана, да пошаљемо гласнике у све крајеве Израиља, па ако нико не дође да нас избави, предаћемо се теби.“

⁴ Дођу гласници у Гавају Саулову и пренесу те речи народу. Сав народ удари у гласан плач.

⁵ А Саул се управо враћао с поља идући за воловима. Он упита: „Зашто народ плаче?“ Тада су му испричали шта су поручили Јавишани.

⁶ Кад је чуо ове речи, Дух Божији сиђе на Саула, и обузе га силан гнев.

⁷ Он узе два вола, исече их на комаде, и посла их у све крајеве Израиља по гласницима. Рекао је: „Ко не пође за Саулом и Самуилом, тако ће бити учињено

његовим воловима.“ Страх је Господњи обузео народ, па су сви пошли као један.

⁸ Кад их је избројио у Везеку, било је три стотине хиљада Израиљаца и тридесет хиљада Јудејаца.

⁹ Затим су рекли оним гласницима, који су дошли: „Овако реците мештанима Јавис-Галада: 'Сутра, кад припече сунце, бићете избављени.'“ Кад су се гласници вратили и рекли то Јавишанима, они су се обрадовали.

Саула потврђују за цара

¹⁰ Мештани Јависа поручише Амонцима: „Сутра ћемо вам се предати, па чините с нама што вам драго.“

¹¹ Сутрадан је Саул поделио народ у три чете; ушли су усред табора о јутарњој стражи и тукли Амонце до дневне жеге. Преживели су се тако разбежали, да ни двојица нису остала заједно.

¹² Народ рече Самуилу: „Ко је то рекао: 'Зар ће Саул владати над нама?' Дајте те људе да их погубимо!“

¹³ Саул рече: „Овога дана нико неће бити погубљен, јер данас је Господ донео спасење Израиљу!“

¹⁴ Тада Самуило рече: „Хајдемо у Галгал, да тамо потврдимо царство.“

¹⁵ Сав је народ отишао у Галгал, па су тамо зацарили Саула пред Господом. Затим су принели жртве мира пред Господом. Саул се тамо веома радовао са свим људима из Израиља.

12

Самуило се повлачи из службе

¹ Самуило рече свем Израиљу: „Ево, послушао сам вас у свему што сте тражили од мене, и поставио сам цара над вама.

² А сад, ево вам цара који ће вас предводити. Ја сам остарео и оседео. Моји синови су ту међу вама. Водио сам вас од своје младости све до данас.

³ Ево ме! Одговорите ми овде пред Господом и пред његовим помазаником: коме сам отео вола, или магарца? Јесам ли кога преварио? Јесам ли кога тлачио? Од кога сам примио мито, да бих ради њега скренуо поглед на другу страну? Ја ћу вам све то вратити.“

⁴ Они одговорише: „Никога ниси преварио, никога ниси тлачио, и ниси ни од кога узео ништа!“

⁵ Он им одговори: „Господ је сведок, а сведок је и његов помазаник овога дана, да ништа нисте нашли у мом поседу.“

Они одговорише: „Он је сведок!“

⁶ Самуило онда рече народу: „Да, Господ је сведок, он који је поставио Мојсија и Арона, и који је извео наше оце из Египта.

⁷ Сада приступите да вам пред Господом посведочим о свим праведним делима, које је Господ учинио за вас и за ваше оце.

⁸ Кад је Јаков дошао у Египат, ваши су преци завапили Господу. Господ им је послао Мојсија и Арона, који су извели ваше претке из Египта, и настанили их на овом месту.

⁹ Али они су заборавили Господа, свога Бога, и он их је предао у руке Сисере, заповедника асорске војске, у руке Филистејаца и руке моавског цара, који су ратовали против њих.

¹⁰ Тада су завапили Господу, рекавши: 'Згрешили смо, јер смо напустили Господа, и служили Валима и Аштартама. Избави нас сада из руку наших непријатеља, па ћемо служити теби.'

¹¹ Тада је Господ послао Јеровала, Варака^{*}, Јефтаја, и Самуила, и избавио вас из руку ваших непријатеља око вас, тако да сте спокојно живели.

¹² Али кад сте видели Наса, цара амонског, како иде на вас, рекли сте ми: 'Не, него нека цар влада над нама', премда је ваш цар, Господ, Бог ваш.

¹³ А сад, ето цара кога сте изабрали, кога сте тражили. Ево, Господ је поставио цара над вама.

¹⁴ Ако се будете бојали Господа и будете му служили, ако будете слушали његов глас и не будете се бунили против Господње речи, онда ћете и ви и цар што над вама влада следити Господа, Бога вашег.

¹⁵ Али ако не будете слушали Господњег гласа, него се будете бунили против Господњих заповести, рука ће се Господња дићи на вас, као што се дигла на ваше оце.

¹⁶ А сада приступите и погледајте ову велику ствар, коју ће Господ учинити на ваше очи!

¹⁷ Није ли данас жетва пшенице? Ја ћу зазвати Господа да пошаље грмљавину и кишу[†]. Тада ћете знати и увидети колико је велико зло које сте учинили пред Господом тражећи себи цара.“

¹⁸ Самуило зазва Господа и Господ посла онога дана грмљавину и кишу. Сав се народ веома уплашио Господа и Самуила.

¹⁹ На то је сав народ рекао Самуилу: „Помоли се Господу, своме Богу, за своје слуге да не помремо, јер смо на све наше грехе додали и ово зло тражећи себи цара.“

^{*} **12:11** У изворном тексту *Ведан*. Ово име се не налази међу именима судија у Књизи о судијама. То је највероватније друго име *Варака*. Септуагинта и Пешита преводе са *Варак*. [†] **12:17** Жито се жело у мају и јуну када прође сезона киша, тако да би она, киша, уз грмљавину, упропастила жетву.

²⁰ Самуило одговори народу: „Не бојте се! Да, ви сте учинили све ово зло, али сад се не одвраћајте од Господа, него служите Господу свим својим срцем.

²¹ Не окрећите се за ништавним идолима, од којих нема користи и који не могу избавити, јер су ништавни.

²² А Господ неће оставити свој народ, ради свога великог имена, јер је Господу било по вољи да вас учини својим народом.

²³ А од мене далеко било да згрешим Господу, те престанем да се молим за вас, и упућујем вас на добар и исправан пут.

²⁴ Само се бојте Господа и верно му служите свим својим срцем; јер погледајте како се показао великим ради вас.

²⁵ Али ако наставите да чините зло, пропашћете и ви и ваш цар.“

13

Саул подиже Израиљце на устанак

¹ Саулу је било тридесет* година кад је постао цар, а владао је четрдесет† две године над Израиљем.

² Саул је изабрао себи три хиљаде Израиљаца. Две хиљаде их је било са Саулом у Михмасу, и у горју Ветиља, а хиљаду их је било са Јонатаном у Гаваји Венијаминовој. Остали народ је послао својим кућама.

³ А Јонатан је побио филистејски војни табор у Гаваји. Филистејци су чули за то. Тада је

* **13:1** Јеврејски текст не наводи Саулове године, а ово је решење неколико каснијих преписа Септуагинте. † **13:1** Јеврејски текст наводи само две године Саулове владавине, што је немогуће према напоменама стиха 8 овог поглавља и податка из Дап 13,21.

Саул заповедио да затрубе у рог по целој земљи, поручивши: „Нека чују ово Јевреји!“

⁴ Кад је сав Израиљ чуо то, рекли су: „Саул је побио филистејски војни табор, па су Филистејци омрзли Израиљце. Народ се у Гилгалу окупио око Саула.“

⁵ Филистејци су се окупили да ратују против Израиља. Имали су тридесет хиљада бојних кола, шест хиљада коњаника, и војску тако бројну као песак на морској обали. Изашли су и утаборили се код Михмаса, источно од Вет-Авена.

⁶ Кад су Израиљци видели да су се нашли у неприлици, јер је војска била притешњена, народ се посакривао у пећине, жбуње, међу стене, у трапове и јаме.

⁷ Неки Јевреји су чак прешли преко Јордана, у Гадову и Галадову земљу.

Бог одбацује Саула као цара

Саул је још био у Галгалу, а сав је народ, који је ишао за њим, дрхтао од страха.

⁸ Саул је чекао седам дана, према року који је Самуило одредио. Али како Самуило није дошао у Галгал, народ је почео да се разилази од Саула.

⁹ Тада Саул рече: „Донесите ми жртву свеспалницу и жртве мира.“ Тако је принео жртву свеспалницу.

¹⁰ Тек што је довршио приношење жртве свеспалнице, дође Самуило. Саул му пође у сусрет да га поздрави.

¹¹ Самуило му рече: „Шта си то урадио?“ Саул му одговори: „Видео сам да се народ разилази од мене; ти ниси дошао до одређеног дана, а Филистејци се окупили код Михмаса.“

¹² Тада сам рекао у себи: 'Сада ће Филистејци сићи на мене у Галгал, а ја се још нисам помолио Господу

за наклоност.’ Зато сам се одважио и принео жртву свеспалницу.“

13 Самуило му рече: „Лудо си поступио што ниси одржао заповести које ти је дао Господ, Бог твој! Иначе би Господ сада утврдио твоје царство над Израиљем довека.

14 Стога се твоје царство неће одржати. Господ је потражио човека по свом срцу и поставио га за владара над својим народом, јер ти ниси одржао што ти је Господ заповедио.“

15 Самуило је устао и отишао из Галгала у Гавају Венијаминову. А Саул је побројио народ који је остао с њим; било их је око шест стотина људи.

Ненаоружани Израиљ

16 Саул, његов син Јонатан, и народ који се нашао уз њега, боравили су у Гаваји Венијаминовој, а Филистејци су се утаборили у Михмасу.

17 Тада је из филистејског табора изашла чета пљачкаша и одвојила се у три групе: једна група је кренула путем према Офри у земљу суалску,

18 друга путем према Вет-Орону, а трећа се запутила ка граници која преко севојимске долине гледа у пустињу.

19 Тада се у целој израиљској земљи није могао наћи ковач, јер су Филистејци говорили: „Само да Јевреји не почну правити себи мачеве и копља.“

20 Наиме, сви су Израиљци силазили к Филистејцима кад би неко хтео да искује себи раоник, мотику, секиру, или срп.

21 Цена је била две трећине шекела за раонике и мотике, и трећина шекела за оштрење секира и намештање остана.

22 Тако на дан битке нико од свег народа, који је био са Саулом и Јонатаном, није имао мач или копље; имали су их само Саул и његов син Јонатан.

Јонатан напада Филистејце

23 А један филистејски одред је изашао према кланцу код Михмаса.

14

1 Једног дана, Саулов син Јонатан рече своме слуги, који је носио његово оружје: „Хајде да пређемо до филистејског војног табора на другој страни.“ Свога оца није обавестио о томе.

2 Саул је боравио у околини Гаваје, испод наровог дрвета, код Мигрона. С њим је било око шест стотина људи.

3 Ефод* је у то време носио Ахија, син Ахитува, брата Ихавода, сина Финеса, сина Илија, свештеника Господњег у Силому. Народ није знао да је Јонатан отишао.

4 А кланац, који је Јонатан гледао да пређе како би дошао до филистејског војног табора, налазио се између две стрме литице. Једна се звала Восес а друга Сене.

5 Једна је литица стајала на северу, насупрот Михмаса, а друга, на југу, насупрот Гаваје.

6 Јонатан рече своме слуги који му је носио оружје: „Хајде да пређемо ка војном табору оних необрезаних. Можда ће Господ учинити нешто за нас, јер ништа не спречава Господа да избави, било много људи или мало.“

7 Његов штитоноша му одговори: „Чини што год ти је у срцу. Моје је срце једно с твојим.“

* 14:3 Ефод је био предмет који се користио за сазнавање Божије воље. На другим местима означава део свештеничке одеће.

⁸ Јонатан рече: „Ево, прећи ћемо к тим људима, па ћемо им се показати.

⁹ Ако нам кажу: 'Стојте док не дођемо до вас', остаћемо где јесмо, и нећемо се пењати к њима.

¹⁰ А ако нам кажу: 'Успните се к нама', онда ћемо се успети, јер их је Господ предао у наше руке. То ће нам бити знак.“

¹¹ Кад су се њих двојица показала филистејском војном табору, Филистејци рекоше: „Гле, Јевреји излазе из рупа у које су се посакривали!“

¹² Људи из војног табора рекоше Јонатану и његовом штитоноши: „Попните се к нама да вас научимо чему.“

Јонатан рече своје штитоноши: „Пењи се за мном, јер их је Господ предао у Израилеве руке!“

¹³ Јонатан се пењао служећи се рукама и ногама, а његов штитоноша за њим. Филистејци су падали пред Јонатаном, а његов штитоноша их је убијао за њим.

¹⁴ То је био први напад када су Јонатан и његов штитоноша побили двадесетак људи на пољу од око пола јутра.

Пораз Филистејаца

¹⁵ Тада је страх обузео табор на пољу; страва је спопала сав народ у војном табору и чету пљачкаша. Земља се потресла, те је завладала пометња од Бога.

¹⁶ Саулови осматрачи из Гаваје Венијаминове су видели да се војска распршила на све стране.

¹⁷ Тада Саул рече народу с њим: „Постројте се и видите ко је отишао од нас.“ Кад су се постројили, није било Јонатана и његовог штитоноше.

¹⁸ Саул рече Ахији: „Донеси Ковчег Господњи.“ Наиме, Ковчег Господњи је тог дана био с народом израиљским.

19 Док је Саул разговарао са свештеником, метеж у филистејском табору бивао је све већи. Саул рече свештенику: „Повуци руку!“

20 Саул и сав народ с њим кликнуше и ступише у бој. А тамо, Филистејци окренули мачеве једни на друге. Пометња је била веома велика.

21 Па и они Јевреји који су раније били на страни Филистејаца, и који су отишли у њихов табор, окренули су се од њих и придружили се Израиљцима, који су били са Саулом и Јонатаном.

22 Кад су сви они Израиљци што су се посакривали у Јефремовој гори чули да су се Филистејци дали у бег, нагннули су за њима у бој.

23 Тог је дана Господ избавио Израиља, а битка се раширила све до преко Вет-Авена.

Саулова неразумна заклетва

24 Израиљци су били исцрпљени тог дана, јер је Саул заклео народ рекавши: „Проклет био човек који окуси хране до увече, док се не осветим својим непријатељима!“ Тако сав народ није окусио хране.

25 Кад је народ дошао у шуму, било је пчелињег саћа на површини земље.

26 Ступивши у шуму, народ је видео да мед тече, али нико није принео руку устима, јер се народ плашио заклетве.

27 Јонатан није чуо кад је његов отац заклео народ, па је принео врх штапа који му је био у руци и замочио га у саће, а затим принео руку устима; очи су му се одмах засветлеле.

28 Један човек му рече: „Твој је отац строго заклео народ рекавши: 'Нека је проклет човек који окуси хране данас.' А народ је био изморен.“

²⁹ Јонатан му одговори: „Мој отац гура земљу у пропаст. Погледајте како су ми се очи засветлеле чим сам окусио мало овог меда.

³⁰ Да је народ слободно јео од плена који је затекао код својих непријатеља, не би ли пораз Филистејаца био још већи?“

³¹ Тог су дана тукли Филистејце од Михмаса до Ајалона, па се народ веома изморио.

³² Тада се народ бацио на плен. Нахватали су ситну стоку, говеда и телад, клали их на земљи, и јели их с крвљу.

³³ То су јавили Саулу: „Ено, народ греша против Господа једући месо с крвљу.“

Саул рече: „Изневерили сте се *Господу*. Доваљајте ми овамо велики камен.“

³⁴ Затим је рекао: „Разиђите се међу народ и реците им: 'Нека ми свако доведе свога вола или овцу. Овде ћете их клати и јести. Немојте грешити против Господа једући крв.'“

Те ноћи му је свако од народа довео свога вола, па су тамо клали и јели.

³⁵ Тада је Саул саградио жртвеник Господу. То је био први жртвеник који је саградио Господу.

³⁶ Саул рече: „Сиђимо ноћас у потеру за Филистејцима, да их оробимо док не сване јутро. Нећемо поштедети ни једног од њих.“

Они му одговорише: „Ради што ти се чини добро.“

Свештеник му рече: „Приступимо Богу.“

³⁷ Саул је питао Бога: „Да се спустим у потеру за Филистејцима? Хоћеш ли их предати у руке Израиљу?“ Али онога дана му није одговорио.

³⁸ Тада Саул рече: „Приступите овамо сви народни главари! Дознајте и видите како је овај данашњи грех био почињен!

³⁹ Јер тако ми живог Господа, који избавља Израиља, ако се кривица нађе и на мом сину Јонатану, биће свакако погубљен!“ Али нико му из свега народа није одговорио.

⁴⁰ Саул рече целом Израиљу: „Ви станите на једну страну, а ја и мој син Јонатан стаћемо на другу страну.“

Народ одговори Саулу: „Ради што ти се чини добро.“

⁴¹ Тада се Саул обратио Господу: „Боже Израиљев, покажи по правди!“ Жреб је пао на Јонатана и Саула, а народ је изашао *невин*.

⁴² Саул рече: „Баците жреб између мене и мога сина Јонатана!“ Жреб паде на Јонатана.

⁴³ Саул рече Јонатану: „Реци ми шта си урадио.“

Јонатан му исприча: „Ја сам само окусио мало меда крајем штапа који ми је био у руци. Ево ме, спреман сам да умрем.“

⁴⁴ Саул рече: „Нека ми тако учини Господ, и још више, ако данас заиста не умреш, Јонатане!“

⁴⁵ Тада је народ рекао Саулу: „Зар да умре Јонатан који је учинио ово велико избављење у Израиљу? Далеко било! Тако жив био Господ, ниједна влас неће пасти с његове главе на земљу, јер он је данас учинио ово дело уз Божију помоћ!“ Тако је народ избавио Јонатана, те није погинуо.

⁴⁶ Саул је престао да гони Филистејце, а Филистејци су се вратили у своја места.

⁴⁷ Кад је Саул учврстио царевање над Израиљем, заратио је против свих својих непријатеља унаоколо: против Моава, против потомака Амонових, против Едома, против царева совских, и против Филистејаца. Где год би се окренуо, побеђивао би.

⁴⁸ Одликовао се јунаштвом; поразио је Амаличане, и избавио Израиља из руку оних који су га пљачкали.

Саулова породица

⁴⁹ Саулови синови су били: Јонатан, Јесвија, и Малхи-Сув, а његове две ћерке звале су се: старија Мерава, а млађа Михала.

⁵⁰ Саулова жена звала се Ахиноама, ћерка Ахимасова, а заповедник његове војске звао се Авенир, син Нера, Сауловог стрица.

⁵¹ А Кис, Саулов отац, и Нер, Авениров отац, били су синови Авилови.

⁵² Љути се рат водио са Филистејцима током свег Сауловог века. А када би Саул видео којег одважног човека или врсног ратника, узимао би га у своју службу.

15

Свети рат против Амаличана

¹ Самуило рече Саулу: „Мене је Господ послао да те помажем за цара над његовим народом Израиљем. Зато послушај речи Господње:

² Говори Господ над војскама: 'Видео сам шта је Амалик учинио Израиљу, како му се испречио на путу кад је изашао из Египта.

³ Зато навали на Амалика и изврши клето уништење над њим и над свим што му припада. Не штеди га, него истреби људе и жене, децу и дојенчад, волове и овце, камиле и магарце.”

⁴ Тада је Саул окупио народ и избројио их у Телајиму. Било је две стотине хиљада пешака, а Јудејаца десет хиљада.

⁵ Саул је дошао код амаличког града и у долини поставио заседу.

⁶ Саул рече Кенејцима: „Идите, одвојте се од Амаличана да вас не истребим с њима, јер сте били наклоњени свим Израиљцима кад су изашли из Египта.“ Тако су се Кенејци одвојили од Амаличана.

⁷ Саул је тукао Амалика од Евиле па до Сура, који је близу Египта.

⁸ Агага, амаличког цара је ухватио живог, а сав народ је побио мачем, клетим уништењем.

⁹ Ипак, Саул и народ су поштедели Агага, те најбоље овце, крупну стоку, угојену телад и јагњад и све што је ваљало. Над тим нису хтели да изврше клето уништење, већ само над оним што је било безвредно и рђаво.

Бог одбацује Саула

¹⁰ Тада је реч Господња дошла Самуилу:

¹¹ „Жао ми је што сам поставио Саула за цара, јер се окренуо од мене и није извршио моје заповести.“ Самуило је био љут, па је целе ноћи вапио Господу.

¹² Самуило је устао у рано јутро да се нађе са Саулом. Самуилу су јавили: „Саул је отишао у Кармил. Тамо је, ено, подигао себи споменик. Затим се окренуо и отишао доле у Галгал.“

¹³ Кад је Самуило дошао к Саулу, овај му рече: „Нека те Господ благослови! Извршио сам заповест Господњу!“

¹⁴ Самуило га упита: „Какво је онда ово блејање оваца што допире до мојих ушију, и мукање говеда које чујем?“

¹⁵ Саул одговори: „Дотерали су их од Амалика; народ је поштедео најбоље овце и говеда да их жртвује Господу, твоме Богу. Над осталим смо извршили клето уништење.“

16 Тада му Самуило рече: „Доста! Објавићу ти шта ми је Господ рекао ноћас.“ Саул му рече: „Говори!“

17 Самуило рече: „Колико год да си незнатан у својим очима, ниси ли ти глава Израилевих племена? Господ те је помазао за цара над Израиљем.

18 Господ те је послао на пут и рекао ти: 'Изврши кето уништење над оним грешницима, Амаличанима. Војуј против њих док их не истребиш.'

19 Зашто ниси послушао глас Господњи? Зашто си се бацио на плен и учинио што је зло у Господњим очима?“

20 Саул одговори Самуилу: „Ја сам послушао глас Господњи: отишао сам на пут на који ме је Господ послао: довео сам Агага, амаличког цара, и извршио кето уништење над Амаличанима.

21 А народ је узео од плена, ситну и крупну стоку, првину од онога што је одређено за кето уништење, да се жртвује Господу, твоме Богу у Галгалу.“

22 Самуило на то рече:

„Зар су Господу милије жртве свеспалнице
и приноси него послушност Господњем гласу?

Послушност је боља од жртве,
и покорност је боља од овнујског сала.

23 Непослушност је као грех врачања,
а непокорност као злочин идолопоклонства.

Ти си одбацио реч Господњу,
и зато је Господ одбацио тебе као цара.“

24 Саул рече Самуилу: „Згрешио сам! Преступио сам Господњу заповест и твоје налоге, јер сам се уплашио народа и послушао њихов глас.

25 Сада те молим, опрости ми мој грех, и врати се са мном да се поклоним Господу.“

26 Самуило одговори Саулу: „Нећу се вратити с тобом! Ти си одбацио реч Господњу и зато је Господ одбацио тебе као цара Израиљевог.“

27 Самуило се окренуо да иде, али је Саул зграбио руб његовог плашта, и руб се откинуо.

28 Самуило му рече: „Данас је Господ откинуо од тебе Израиљево царство и дао га твоме ближњем који је бољи од тебе.

29 А Он, Слава Израилева, не лаже и не каје се, јер није човек да би се кајао.“

30 Саул рече на то: „Згрешио сам! Али молим те сад, укажи ми част пред старешинама мог народа и пред Израиљем, па се врати са мном да се поклоним Господу, твоме Богу.“

31 Тада се Самуило вратио са Саулом, а Саул се поклатио Господу.

32 Самуило затим рече: „Доведите ми Агага, амаличког цара!“

Агаг је ведро дошао к њему мислећи: „Горчина смрти ме је заиста мимоишла.“

33 Али Самуило рече:

„Као што је твој мач одузео децу женама,

тако ће међу женама твоја мајка остати без деце.“

Тада је Самуило посекао Агага пред Господом у Галгалу.

34 Затим је Самуило отишао у Раму, а Саул се вратио својој кући у Геву Саулову.

35 Самуило није више видео Саула до дана своје смрти. Самуило је жалио за Саулом, јер се Господ показао што је поставио Саула за цара над Израиљем.

16

Давидово помазање

¹ Господ рече Самуилу: „Докле ћеш жалити за Саулом кад сам га ја одбацио као цара над Израиљем? Напуни уљем свој рог и пођи; шаљем те к Јесеју у Витлејем, јер сам изабрао за цара једног од његових синова.“

² Самуило упита: „Како да идем? Саул ће ме убити ако чује.“

Господ рече: „Поведи са собом једну јуницу, па реци: 'Дошао сам да принесем Господу жртву.'"

³ Затим позови Јесеја на жртву, а ја ћу ти обзнанити шта даље да чиниш. Помазаћеш ми онога кога ти покажем.“

⁴ Самуило је учинио што му је Господ рекао, па је отишао у Витлејем. Дрхтећи од страха градске старешине су му пошле у сусрет. Упитали су га: „Долазиш ли у миру?“

⁵ Он одговори: „Да, у миру. Дошао сам да принесем жртву Господу. Зато се посветите и дођите са мном на приношење жртве.“ Посветио је и Јесеја и његове синове и позвао их на приношење жртве.

⁶ Кад су дошли, Самуило је видео Елијава и помислио: „Јамачно пред Господом стоји његов помазаник!“

⁷ Али Господ рече Самуилу: „Не гледај на његов изглед и на висину његовог раста, јер сам га одбацио. Господ не гледа као што човек гледа. Човек гледа на спољашњост, а Господ гледа на срце.“

⁸ Јесеј позва Авинадава и доведе га пред Самуила, а он рече: „Господ није изабрао ни овога.“

⁹ Јесеј је, затим, довео Шаму, али Самуило рече: „Ни овога Господ није изабрао.“

¹⁰ Јесеј је довео свих седам синова пред Самуила, али Самуило рече Јесеју: „Господ није изабрао ни једног од ових.“

¹¹ Самуило упита Јесеја: „Јесу ли то сви младићи?“
Јесеј одговори: „Остао је још најмлађи. Ено га, чува овце.“

Самуило рече Јесеју: „Пошаљи по њега, јер нећемо седати за сто док он не дође.“

¹² Јесеј посла по њега и доведе га. Момак је био румених образа, лепих очију и лепог изгледа.

Господ рече: „Устани и помажи га: то је тај!“

¹³ Самуило је узео рог с уљем и помазао га усред његове браће. Дух Господњи је обузео Давида од тог дана. Затим је Самуило устао и вратио се у Раму.

Давид постаје Саулов слуга

¹⁴ Дух Господњи је одступио од Саула, а један зао дух послан од Господа је почео да га спопада.

¹⁵ Саулове слуге су му рекле: „Види, спопада те зли дух послан од Господа.“

¹⁶ Нек наш господар дозволи својим слугама да потраже човека који уме да свира лиру. Кад год зли дух од Господа навали на тебе, он ће засвирати на њој, па ће ти бити боље.“

¹⁷ Саул рече својим слугама: „Идите и потражите човека који уме добро да свира и доведите га к мени.“

¹⁸ Један од слугу рече: „Ево, видео сам сина Јесеја из Витлејема. Он уме да свира, храбар је јунак и ратник, разборит је у говору и наочит, и Господ је с њим.“

¹⁹ Саул посла гласнике Јесеју и поручи: „Пошаљи ми свога сина Давида који је код стада.“

²⁰ Јесеј је узео једног магарца и ставио на њега хлеба, мешину вина и једно јаре, па је то послао Саулу по Давиду.

²¹ Тако је Давид дошао к Саулу и ступио у његову службу. Саул га је веома заволео, те је Давид постао његов штитоноша.

²² Затим је Саул поручио Јесеју: „Нека Давид остане код мене јер је стекао моју наклоност.“

²³ И кад год би зли дух спопао Саула, Давид би узимао лиру и свирао. Тада би се Саул смирио и било би му боље.

17

Давид и Голијат

¹ Филистејци окупише своју војску да ратују. Окупили су се код Сокота, који припада Јуди, а утаборили се између Сокота и Азеке, у Ефес-Дамиму.

² Саул и Израиљци су се окупили и утаборили у долини Или, па су се сврстали у бојни ред против Филистејаца.

³ Филистејци су били на једном брду, а Израиљци на другом. Између њих је била долина.

⁴ Тада је из филистејског табора иступио изазивач по имену Голијат из Гата. Био је висок шест лаката и педаљ*.

⁵ На глави је имао бронзану кацигу, а на себи је имао љускав оклоп од бронзе тежине пет хиљада шекела†.

⁶ На ногама је имао бронзане штитнике и бронзани копљић између рамена.

⁷ Шипка његовог копља била је као вратило, а шиљак копља му је био тежак шест стотина гвоздених шекела‡. Пред њим је ишао његов штитоноша.

⁸ Он је, дакле, стао и дозивао Израиљеве бојне редове говорећи им: „Зашто излазите да се сврстате за бој? Нисам ли ја Филистејац а ви Саулове слуге? Изаберите једног човека, па нека сиђе к мени!

* **17:4** Око 3 m. † **17:5** Око 60 kg. ‡ **17:7** Око 7 kg.

⁹ Ако ме свлада у двобоју и погуби ме, ми ћемо вам бити поданици, а ако ја свладам њега и погубим га, ви ћете нама бити поданици.“

¹⁰ Филистејац је наставио: „Ја сам данас осрамотио бојне редове Израиља! Доведите ми човека да се боримо!“

¹¹ Кад су Саул и сви Израиљци чули ове Филистејчеве речи, смели су се и веома уплашили.

Давид долази у табор

¹² Давид је био син једног Ефраћанина из Витлејема Јудиног, по имену Јесеј, који је имао осам синова. У Саулово време Јесеј је био времешан и одмакао у годинама.

¹³ Јесејева три старија сина су била отишла за Саулом у рат. Та три сина који су отишли у рат звали су се: Елијав, првенац, други Авинадав а трећи Шама.

¹⁴ Давид је био најмлађи. Три најстарија су отишла за Саулом.

¹⁵ Давид је одлазио од Саула и враћао се да напаса овце свога оца у Витлејему.

¹⁶ А Филистејац је иступао ујутро и увече и постављао се четрдесет дана.

¹⁷ Јесеј рече своме сину Давиду: „Узми за своју браћу ову ефу[§] прженог жита и ових десет хлебова, па се пожуре својој браћи у табор.

¹⁸ А ових десет сирева однеси заповеднику над хиљаду. Види како су твоја браћа, и донеси од њих неки знак.“

¹⁹ Саул је био с њима и са свим израиљским људством у долини Или ратујући против Филистејаца.

²⁰ Давид порани ујутро, остави стадо чувару и оде како му је заповедио његов отац Јесеј. Дошао је у

§ 17:17 Око 16 kg.

табор баш кад је војска изашла у бојни ред и подигла бојни поклик.

²¹ Израиљци и Филистејци су сврстали своје борбене редове једни према другима.

²² Давид је оставио своје ствари код чувара опреме, па је отрчао до бојног реда; дошао је да упита браћу јесу ли добро.

²³ Док је он разговарао с њима, из филистејских редова је иступио изазивач, по имену Голијат из Гата, и изговорио исте речи као пре. А Давид је то чуо.

²⁴ Кад су га Израиљци видели, сви су побегли од њега, јер су се веома уплашили.

²⁵ Израиљци су говорили: „Јесте ли видели овог човека? Он излази да срамоти Израиља. Цар ће дати велико благо ономе ко га погуби. Даће му још и своју ћерку за жену, а дом његовог оца ослободиће од пореза.“

²⁶ Давид упита људе што су стајали с њим: „Шта ће добити човек који погуби овог Филистејца и скине срамоту с Израиља? И ко је тај необрезани Филистејац да срамоти бојне редове живог Бога?“

²⁷ Народ му одговори исто: „То ће се учинити за човека који га погуби.“

²⁸ Кад је Елијав, Давидов најстарији брат, чуо како он разговара с људима, разгневио се на Давида и рекао: „Зашто си дошао? Ко ме си оставио оно мало оваца у пустињи? Знам ја твоју обест и злобу твога срца: ти си дошао да видиш битку!“

²⁹ Давид одговори: „Шта сам сад урадио? Зар се не сме рећи ни реч?“

³⁰ Онда се окренуо од њега према неком другом и поновио исте речи. Народ му је одговорио исто као први пут.

³¹ Кад је народ чуо његове речи, јавили су Саулу, који је послао по њега.

³² Давид рече Саулу: „Нека ником не клоне срце због њега! Твој слуга ће изаћи на двобој са овим Филистејцем.“

³³ Саул одговори Давиду: „Не можеш ти изаћи на двобој са овим Филистејцем, јер си ти још дечак, а он је ратник од своје младости.“

³⁴ Давид одврати Саулу: „Твој је слуга чувао овце свога оца, па кад би дошао лав или медвед и уграбио овцу из стада,

³⁵ ја бих кренуо за њим, ударио га и истргао је из његових уста. Ако би ме он напао, ја бих га зграбио за гриву и ударао га док не умре.

³⁶ Твој слуга је убио лава и медведа, па ће и овај необрезани Филистејац проћи као један од њих, зато што је вређао бојне редове Бога живог.“

³⁷ Давид још додаде: „Господ који ме је избавио од лава и медведа, он ће ме избавити и од овог Филистејца.“ Саул на то рече Давиду: „Иди, и нека Господ буде с тобом!“

Двобој

³⁸ Тада је Саул обукао Давиду своје ратно одело; ставио му је бронзану кацигу на главу, и обукао му оклоп.

³⁹ Затим му је припасао свој мач преко одела. Давид је покушао да хода, али како није навикао на то, рекао је Саулу: „Не могу да ходам у овоме, јер нисам навикао.“ Зато је Давид скинуо то са себе.

⁴⁰ Давид узе свој штап, изабра из потока пет глатких каменова, и стави их у џеп своје пастирске торбе, па с праћком у руци оде пред Филистејца.

⁴¹ А Филистејац, пред којим је ишао штитоноша, примицао се све ближе Давиду.

⁴² Филистејац је погледао, па кад је видео Давида, подсмехнуо му се, јер је био млад, румених образа и лепог изгледа.

⁴³ Филистејац рече Давиду: „Зар сам ја псето да на мене излазиш са штапом?“ Кад је Филистејац испроклињао Давида својим боговима,

⁴⁴ рекао му је: „Дођи к мени, да дам твоје тело птицама небеским и зверима пољским.“

⁴⁵ Давид му одврати: „Ти идеш на мене с мачем, копљем и копљићем, а ја идем на тебе у име Господа над војскама, Бога Израиљевих бојних редова, које си ти вређао.

⁴⁶ Још данас ће те Господ предати у моје руке, а ја ћу те убити и одсећи ти главу. Још данас ћу дати лешеве из филистејског табора птицама небеским и зверима земаљским. Тако ће сва земља знати да има Бога у Израиљу.

⁴⁷ А знаће и сав овај збор да Господ не спасава мачем и копљем. Наиме, битка припада Господу, и он ће вас предати у наше руке.“

⁴⁸ Кад је Филистејац кренуо да се приближава Давиду, Давид брзо истрча на бојиште у сусрет Филистејцу.

⁴⁹ Давид сегну руком у торбу и узе оданде камен, баци га из праћке, и погоди Филистејца у чело. Камен му се зари у чело и он паде лицем на земљу.

⁵⁰ Тако је Давид свладао Филистејца праћком и каменом: ударио га је и убио без мача у руци.

⁵¹ Онда је Давид потрчао и стао над Филистејцем, узео његов мач, извадио га из корица и убио га. Затим му је њиме одсекао главу.

Кад су Филистејци видели да је њихов јунак погинуо, дали су се у бег.

⁵² Тада су се дигли људи из Израиља и Јуде, па су уз бојни поклик гонили Филистејце све до Гаја и до акаронских врата. Смртно рањени Филистејци падали су на сарајимском путу све до Гата и Акарона.

⁵³ Кад су се Израиљци вратили из потере за Филистејцима, опљачкали су њихов табор.

⁵⁴ А Давид је узео Филистејчеву главу и донео је у Јерусалим. Његово оружје је ставио у свој шатор.

⁵⁵ Кад је Саул видео да Давид излази против Филистејца, упитао је Авенира, заповедника војске: „Авенире, чији је син тај младић?“

Авенир одговори: „Твога ми живота, царе, не знам.“

⁵⁶ Цар му рече: „Распитај се чији је син тај младић.“

⁵⁷ Кад се Давид вратио пошто је убио Филистејца, Авенир га доведе пред Саула. Филистејчева глава му је још била у руци.

⁵⁸ Саул га упита: „Чији си ти син, младићу?“

Давид одговори: „Син сам твога слуге Јесеја Витлејемца.“

18

Савез Јонатана и Давида

¹ Кад је Давид завршио разговор са Саулом, Јонатанова душа се везала за Давидову душу, и Јонатан га је заволео као самога себе.

² Тог дана га је Саул задржао код себе и није му дао да се врати кући свога оца.

³ А Јонатан је склопио савез с Давидом, јер га је волео као самога себе.

⁴ Јонатан је скинуо плашт који је носио на себи и дао га Давиду заједно с одором. Дао му је чак и свој мач, свој лук и свој опасач.

⁵ Давид је био успешан на свим походима на које га је Саул слао, па га је Саул поставио као заповедника

над војском. То је било мило свему народу и Сауловим слугама.

⁶ Приликом њиховог повратка, кад се Давид вратио пошто је убио Филистејца, излазиле су жене из свих израиљских градова у сусрет цару Саулу певајући, играјући, и веселећи се уз бубњеве и цимбале.

⁷ Жене су се радовале и певајући одговарале једна другој:

„Саул поби своје хиљаде,
а Давид десетине хиљада.“

⁸ Саул се веома наљутио; озлоједиле су га те речи. Рекао је: „Давиду су доделили десетине хиљада, а мени само хиљаде. Још му само треба царство!“

⁹ Од тог дана је Саул попреко гледао Давида.

¹⁰ Сутрадан зао дух од Бога нападе Саула, тако да је почео да махнита по кући. Давид је свирао лиру као обично. Саул је у руци имао копље.

¹¹ Он баца копље говорећи у себи: „Приковаћу Давида за зид!“ Али Давид му се двапут измакнуо.

¹² Саул се бојао Давида, јер је Господ био с њим, а од Саула је био одступио.

¹³ Зато га је Саул уклонио из своје близине и поставио га као заповедника над хиљаду. Тако је Давид одлазио и враћао се на челу народа.

¹⁴ Давид је био успешан у свим својим подухватима јер је Господ био с њим.

¹⁵ Кад је Саул видео да је Давид веома успешан споао га је страх од њега.

¹⁶ Сав је Израиљ и Јуда волео Давида јер је одлазио и враћао се њима на челу.

¹⁷ Саул рече Давиду: „Ево, даћу ти своју старију ћерку, Мераву, за жену. Само ми буди храбар и води ратове Господње.“ Саул је мислио у себи: „Нећу

да се моја рука дигне на њега, него нека страда од филистејске руке.“

¹⁸ Давид одговори Саулу: „Ко сам ја и ко ми је род, и шта је дом мога оца у Израиљу, да будем царев зет?“

¹⁹ Али кад је дошло време да Мераву, Саулову ћерку, дају Давиду, дали су је Адрилу Меолаћанину за жену.

²⁰ Међутим, Саулова ћерка Михала је волела Давида. Кад су то јавили Саулу, он је био задовољан.

²¹ Саул је говорио у себи: „Даћу му је да му буде замка како би страдао од филистејске руке.“

Саул рече Давиду: „Данас можеш да ми постанеш зет с овом другом.“

²² Саул заповеди својим слугама: „Реците Давиду насамо: 'Ево, постао си драг цару, а воле те и све његове слуге; зато буди царев зет.'“

²³ Кад су Саулове слуге пренеле ове речи Давиду, он им одговори: „Зар вама изгледа као ситница постати царев зет? Ја сам само сиромашан човек, и без угледа.“

²⁴ Слуге јавише Саулу: „Ово је Давид рекао.“

²⁵ Саул на то рече: „Овако реците Давиду: 'Цар не жели никакав женидбени дар, осим стотину филистејских обрезака, да се цар освети својим непријатељима.'“ Саул је мислио да ће тако удесити да Давид погине од руке Филистејаца.

²⁶ Кад су Саулове слуге пренеле Давиду ове речи, Давиду се свидело да буде царев зет. Још пре истека времена,

²⁷ Давид се спреми и оде са својим људима, и поби две стотине Филистејаца. Затим је донео цару њихове обреске на број, да би постао царев зет. Тада му је Саул дао своју ћерку Михалу за жену.

²⁸ Видевши то, Саул је схватио да је Господ с Давидом, а још је и његова ћерка Михала волела Давида.

²⁹ Зато се Саул још више бојао Давида. Саул је све време био Давидов непријатељ.

³⁰ Филистејски кнезови су излазили у бој, али кад год су излазили Давид је имао више успеха од свих Саулових слугу. Тако је његово име постало веома славно.

19

Саул прогања Давида

¹ Саул је рекао свом сину Јонатану и свим својим слугама да би требало убити Давида. Међутим, Јонатану је Давид био веома драг.

² Јонатан је јавио Давиду рекавши: „Мој отац, Саул, гледа да те убије. Стога буди на опрезу следећег јутра, склони се негде и криј се.

³ А ја ћу изаћи и стати уз мог оца на пољу где ти будеш, па ћу се заузети за тебе код њега. Кад видим каква је ствар, јавићу ти.“

⁴ Јонатан је своме оцу, Саулу, говорио добро о Давиду. Рекао му је: „Нека се цар не огреши о свог слугу Давида, јер се он није огрешио о тебе. Напротив, од његових дела имао си велику корист.

⁵ Он је довео свој живот у опасност; убио је Филистејца, а Господ је дао велико избављење свем Израиљу. Ти си то видео и радовао се. Зашто би се огрешио о невину крв и убио свог слугу Давида без разлога?“

⁶ Саул је послушао Јонатана, а онда се заклео: „Тако жив био Господ, Давид неће погинути!“

⁷ Јонатан је тада позвао Давида и јавио му све што је речено. Затим је Јонатан довео Давида к Саулу, па му је служио као пре.

Саул по други пут покушава да убије Давида

⁸ Опет је избио рат. Давид је изашао, борио се с Филистејцима и нанео им велики пораз, тако да су се разбежали пред њим.

⁹ А зао дух од Господа спопаде Саула док је седео у својој кући и држао копље у руци. Давид је свирао лиру.

¹⁰ Саул је хтео да прикује Давида копљем за зид, али се Давид измакнуо, те се копље заболо у зид. Давид је побегао и склонио се те ноћи.

¹¹ Тада је Саул послао гласнике Давидовој кући да га вребају и убију ујутру. Али Давиду је његова жена Михала поручила: „Ако се ноћас не склониш негде, сутра ће те убити.“

¹² Тада је Михала спустила Давида кроз прозор, те је он побегао и склонио се.

¹³ Михала је затим узела кип и ставила га у кревет. Онда му је на главу ставила навлаку од козје длаке, и покрила га покривачем.

¹⁴ Кад је Саул послао гласнике да одведу Давида, она им је рекла: „Болестан је.“

¹⁵ Саул је послао гласнике да виде Давида. Рекао је: „Донесите ми га с постељом, да га убијем!“

¹⁶ Гласници дођу, кад оно, на постељи кип с навлаком од козје длаке на глави.

¹⁷ Саул рече Михали: „Зашто си ме овако преварила и пустила мога непријатеља да утекне?“

Михала одговори Саулу: „Зато што ми је рекао: 'Пусти ме! Зашто да те убијем?'“

¹⁸ Давид је побегао и склонио се. Дошао је к Самуилу у Раму и испричао му све што му је Саул

учинио. Затим је отишао са Самуилом у Најот, па су тамо боравили.

¹⁹ Тада су јавили Саулу: „Ено Давида у Најоту код Раме!“

²⁰ Саул је послао гласнике да ухвате Давида, али кад су видели групу пророка како пророкују предвођени Самуилом, почели су и они да пророкују.

²¹ Кад су то јавили Саулу, он је послао друге гласнике, али су и они почели да пророкују. Саул је послао гласнике по трећи пут, али су и ови пророковали.

²² Тада је он сам отишао у Раму. Кад је дошао до великог студенца код Сека, он упита: „Где су Самуило и Давид?“

„Ено их у Најоту код Раме“ – одговорише му.

²³ Саул се упути тамо у Најот код Раме, али Дух Божији сиђе и на њега, те је ишао даље и пророковао, док није стигао у Најот.

²⁴ Затим је свукао са себе одећу па је пророковао пред Самуилом. Онако го лежао је цео дан и целу ноћ. Зато се каже: „Зар је и Саул међу пророцима?“

20

Јонатанова оданост

¹ Давид је побегао из Најота код Раме па је дошао к Јонатану и рекао му: „Шта сам урадио? Шта је моја кривица? Чиме сам се огрешио о твога оца да ми ради о глави?“

² Јонатан му одговори: „Далеко било! Нећеш ти умрети! Мој отац не чини ништа, ни велико ни мало, а да ми то не повери. Зашто би мој отац крио то од мене? То не може бити.“

³ Давид се још заклео: „Твој отац добро зна да сам стекао твоју наклоност, па мисли: Јонатан не сме

сазнати за ово, да се не би ожалостио.’ Заиста, живогам ми Господа, и живота ми твога, од смрти ме дели само један корак.“

⁴ Јонатан рече Давиду: „Шта хоћеш да учиним за тебе?“

⁵ Давид одговори Јонатану: „Сутра је младина, а ја морам да седнем с царем за трпезу. Ти ме пусти, а ја ћу се сакрити у пољу до треће вечери.

⁶ Ако твој отац примети да сам одсутан, ти реци: ’Давид ме је усрдно молио да га пустим да отрчи до Витлејема, свога града, јер се тамо приноси годишња жртва за целу породицу.’

⁷ Ако он каже: ’У реду’ онда је твој слуга безбедан. А ако плане гневом, знај да је решио да ми науди.

⁸ Стога буди милостив своме слуги, јер си ступио с њим у савез Господњи. А ако сам скривио нешто убиј ме сам. Зашто би ме водио к своме оцу?“

⁹ Јонатан рече на то: „Далеко било! Кад бих заиста знао да је мој отац решио да ти науди, зар ти не бих то јавио?“

¹⁰ Давид рече Јонатану: „Ко ће ми јавити ако твој отац одговори оштро?“

¹¹ Јонатан одговори Давиду: „Хајде, изађимо у поље.“ Њих двојица изађу у поље.

¹² Тада Јонатан рече Давиду: „Господ, Бог Израилев, нека ми буде сведок! Прекосутра у ово време, искушаћу свога оца. Ако одговор буде повољан по Давида, а ја ти тада не пошаљем поруку да ти то обзнаним,

¹³ нека Господ плати Јонатану и још више. Ако ли је мој отац наумио да ти науди, и то ми открије, ја ћу те пустити да одеш у миру. Нека Господ буде с тобом као што је био с мојим оцем.

14 Ако још будем био жив, ти ћеш ми исказати Господњу милост, како не бих погинуо.

15 А ти немој никада ускратити милости моме дому, чак и кад Господ истреби Давидове непријатеље с лица земље.“

16 Тако је Јонатан склопио савез с домом Давидовим, говорећи: „Нека Господ тражи рачун од Давидових непријатеља.“

17 Јонатан је, затим, изнова заклео Давида својом љубављу, јер га је волео као свој живот.

18 Јонатан рече Давиду: „Сутра је млади месец. Приметиће се да те нема, јер ће твоје место бити празно.

19 Ти сиђи прекосутра и иди на оно место где си се сакрио кад се ствар догодила, и остани код камена Езела.

20 Ја ћу одапети три стреле покрај камена, као да гађам мету.

21 Ево, ја ћу послати момка к теби да нађе стреле. Ако кажем момку: ’Ено, стреле су онде крај тебе, донеси их!’, ти онда дођи, јер си безбедан; нема опасности, тако био жив Господ!

22 А ако кажем момку: ’Ено, стреле су тамо подаље од тебе’, ти иди, јер те Господ шаље.

23 Што се тиче овога што смо се ја и ти договорили, знај: Господ је сведок између мене и тебе до века.“

24 Тако се Давид сакрио у пољу. Дошао је млади месец и цар је сео за сто да једе.

25 Кад је цар, по свом обичају, сео на место до зида, Јонатан је устао, а Авенир је сео до Саула. Давидово место је било празно.

26 Саул није ништа рекао тог дана, мислећи: „Нешто му се догодило. Мора да је нечист; свакако је нечист.“

²⁷ Међутим, Давидово место је било празно и наредног дана након младог месеца. Саул упита свога сина Јонатана: „Зашто син Јесејев није дошао на обед ни јуче ни данас?“

²⁸ Јонатан одговори Саулу: „Давид ме је усрдно молио да га пустим да оде до Витлејема.

²⁹ Рекао је: 'Пусти ме, молим те, јер наша породица приноси жртву у граду. Брат ми је то лично наложио. Сад, ако сам стекао твоју наклоност, дозволи ми да скокнем и видим своју браћу.' Зато није дошао за царев сто.“

³⁰ Саул на то плану гневом на Јонатана и рече: „Изроде и бунтовниче! Зар ја не знам да си стао на страну Јесејевог сина, на своју срамоту, и на срамоту мајке која те је родила?

³¹ Јер све док син Јесејев живи на земљи нећеш бити безбедан ни ти ни твоје царство. Зато пошаљи по њега, нека га доведу к мени, јер је заслужио смрт.“

³² Јонатан одговори своме оцу Саулу: „Зашто мора да се погуби? Шта је учинио?“

³³ Тада Саул баци копље на Јонатана да га прободу. Јонатан је схватио да је његов отац решио да убије Давида.

³⁴ Јаростан, Јонатан устане од стола. Тог другог дана младог месеца није јео, јер му је било жао Давида што га је његов отац осрамио.

³⁵ Ујутро је Јонатан изашао у поље на састанак с Давидом. С њим је био и један млади момак.

³⁶ Јонатан рече момку: „Потрчи и наћи стреле које ћу одапети!“ Момак потрча, а Јонатан одапе стрелу преко њега.

³⁷ Кад је момак дошао до места куда је одапео стрелу, Јонатан викну за момком говорећи: „Није ли стрела тамо подаље од тебе?“

38 „Пожури, не стој!“ – довикну Јонатан за њим. Јонатанов момак купи стреле и врати се своме господару.

39 Момак није знао ништа; само су Јонатан и Давид знали у чему је ствар.

40 Тада је Јонатан дао момку своје оружје и рекао му: „Однеси ово у град.“

41 Момак оде, а Давид изађе из свог скровишта на југу, паде ничице на земљу и поклони се три пута. Затим су се изљубили, па су плакали заједно, нарочито Давид.

42 Тада Јонатан рече Давиду: „Иди у миру, јер смо се заклели један другоме у име Господње, рекавши: ’Господ нека буде сведок између мене и тебе, и између мог потомства и твог потомства до века.’“

Давид је затим устао и отишао, а Јонатан се вратио у град.

21

Давид у Нову

1 Давид је дошао у Нов к свештенику Ахимелеку. Дрхтећи од страха Ахимелек пође Давиду у сусрет, и упита га: „Зашто си сам и нема никога с тобом?“

2 Давид одговори свештенику Ахимелеку: „Цар ми је заповедио рекавши ми: ’Нико не сме да зна зашто те шаљем и шта сам ти заповедио.’ Момке сам послао на једно место где ћемо се састати.

3 А сад, шта имаш при руци? Дај ми пет хлебова, или шта год ти се нађе.“

4 Свештеник одговори Давиду: „Немам обичног хлеба при руци, већ само посвећени хлеб, под условом да су се момци уздржавали од жена.“

5 Давид одговори свештенику: „Жене су нам свакако биле ускраћене, као и увек кад одлазим на

задатак. Тела момака су чиста, чак и на обичном путовању, а колико пре ће им тела бити чиста данас!“

⁶ Тада му је свештеник дао посвећене хлебове, јер тамо није било обичног хлеба, осим принесеног хлеба, који се уклањао испред Господа да се замени топлим хлебом онога дана кад се стари односио.

⁷ Међутим, тога се дана затекао тамо један од Саулових слугу, који се задржао пред Господом. Звао се Доик Едомац, а био је надзорник Саулових пастира.

⁸ Давид рече Ахимелеку: „Имаш ли овде при себи какво копље, или мач? Нисам, наиме, понео ни свој мач, ни своје оружје, јер је царев посао био хитан.“

⁹ Свештеник одговори: „Овде је мач Голијата Филистејца кога си убио у долини Или. Ево, замотан је овде у плашту иза ефода. Узми га ако хоћеш; другога осим овога нема овде.“ Давид одговори: „Таквога нигде нема, дај ми га!“

Давид у Гату

¹⁰ Давид се диже тог дана и побеже од Саула. Онда је дошао к Ахису, цару Гата.

¹¹ Ахисове слуге су говориле Ахису: „Није ли ово Давид, цар земље? Нису ли о њему певали, играјући и говорећи:

’Саул поби своје хиљаде,

а Давид десетине хиљада’?“

¹² Давид се веома забринуо због ових речи, и веома се уплашио Ахиса, цара Гата.

¹³ Зато је почео да се претвара пред њима као да није при чистој памети у њиховим рукама: шкрабао је по градској капији и пуштао да му бале цуре низ браду.

¹⁴ Тада Ахис рече својим слугама: „Ето, видите да је човек луд. Зашто га доводите к мени?“

15 Зар немам довољно лудака, па сте довели овога к мени да лудује преда мношвом? Зар ће ми такав ући у кућу?”

22

Давид у Одоламу и Миспи

1 Давид је оданде побегао у пећину Одолам. Кад су то чула његова браћа и дом његовог оца, дошли су онамо к њему.

2 Придружили су му се сви који су били у невољи, сви који су били задужени, и сви огорчене душе, а он им је био главар. С њим је било око четири стотине људи.

3 Давид је оданде отишао у Миспу моавску и обратио се моавском цару: „Дозволи да се мој отац и моја мајка склоне код вас док не видим шта ће Бог учинити са мношвом.“

4 Тако их је довео к моавском цару, па су остали с њим докле год је Давид био у скровишту.

5 Тада пророк Гад рече Давиду: „Немој остати у скровишту, него иди у Јудину земљу.“ Давид оде и дође у шуму Арет.

Саул убија свештенике у Нову

6 Саул је дочуо да се појавио Давид и људи који су били с њим. Саул је тада био у Гаваји и седео под тамариском. У руци је држао копље а све његове слуге стајале су око њега.

7 Тада Саул рече својим слугама који су стајали око њега: „Чујте, Венијаминовци! Зар ће син Јесејев дати свима вама поља и винограде? Хоће ли да вас све постави за заповеднике над хиљаду или стотину?”

8 Зашто сте се онда уротили против мене? Јер нико ми не јавља да је мој син склопио савез са Јесејевим

сином! И нико не мари за мене, и не јавља ми да је мој син подстакао мог слугу да ме вреба из заседе, као што је то данас.“

⁹ Доик Едомац, који је стајао са Сауловим слугама, одговори: „Видео сам кад је Јесејев син дошао у Нов к Ахимелеку, Ахитувовом сину.

¹⁰ Ахимелек је упитао Господа за њега и дао му хране. Дао му је и мач Филистејца Голијата.“

¹¹ Тада је цар послао по свештеника Ахимелека, сина Ахитува, и сав дом његовог оца, свештенике у Нову. Сви су они дошли пред цара.

¹² Саул рече: „Чуј сад, сине Ахитуве!“

Он одговори: „Ево ме, господару!“

¹³ Саул му рече: „Зашто сте се уротили против мене, ти и Јесејев син? Ти си му дао хлеб и мач, и питао за њега Господа, да би се дигао на мене и вребао ме из заседе, као овога дана.“

¹⁴ Ахимелек одговори цару: „А ко је од свих царевих слугу тако веран као Давид, а још и царев зет, заповедник твоје телесне страже, поштован у твом дому?“

¹⁵ Зар је данас први пут да сам за њега питао Господа? Далеко било! Нека цар не оптужује тиме свога слугу нити кога из дома мога оца! Твој слуга ништа није знао од света тога!“

¹⁶ А цар рече: „Зацело ћеш погинути, Ахимелече, и ти и дом твога оца!“

¹⁷ Цар заповеди стражарима: „Окрените се и погубите свештенике Господње, јер су се удружили с Давидом; знали су да је побегао а нису ми јавили.“

Али цареве слуге се нису усудиле да подигну руку да убију свештенике Господње.

¹⁸ Тада цар рече Доику: „Окрени се ти и погуби свештенике!“ Доик Едомац се окрене и убије

свештенике. Тог дана је побио осамдесет пет људи који су носили ланени ефод.

¹⁹ И Нов, свештенички град, су побили оштрим мачем: мушкарце и жене, децу и дојенчад, волове, магарце и овце.

²⁰ Ипак, умакао је један од синова Ахимелека, сина Ахитуова, по имену Авијатар, па је побегао за Давидом.

²¹ Тада је Авијатар испричао Давиду како је Саул побио свештенике Господње.

²² Давид рече Авијатару: „Знао сам онога дана кад је Доик Едомац био тамо да ће јамачно јавити Саулу. Ја сам крив за све животе из дома твога оца.

²³ Остани са мнош; не бој се, јер онај који тражи твој живот такође тражи мој живот. Код мене ћеш бити безбедан.“

23

Давид у Кеили

¹ Давиду су јавили: „Ено, Филистејци ратују против Кеиле и пљачкају гумна.“

² Тада је Давид питао Господа: „Да ли да идем и нападнем те Филистејце?“

Господ одговори Давиду: „Иди, нападни Филистејце и спаси Кеилу.“

³ Рекоше Давиду његови људи: „Види, ми страхујемо и ту у Јуди, а шта ће бити ако одемо у Кеилу против филистејске војске?!“

⁴ Давид је поново упитао Господа, и Господ му је одговорио: „Спреми се и сиђи у Кеилу јер ћу изручити Филистејце у твоје руке.“

⁵ Давид оде са својим људима у Кеилу, ступи у бој против Филистејаца, отера њихова стада и нанесе им велики пораз. Тако је Давид спасао мештане Кеиле.

⁶ А кад је Авијатар, Ахимелеков син, побегао к Давиду у Кеилу, са собом је понео Ефод.

Саул прогони Давида

⁷ Кад је Саулу било јављено да је Давид дошао у Кеилу, Саул је рекао: „Бог ми га је предао у руке, јер је самог себе затворио, кад је ушао у град с капијама и преворницом.“

⁸ Тада је Саул сазвао сав народ на бој, да сиђе у Кеилу и да опколи Давида и његове људе.

⁹ Кад је Давид дознао да му Саул смишља зло, рекао је свештенику, Авијатару: „Донеси Ефод.“

¹⁰ Давид рече: „Господе, Боже Израиљев, твој је слуга чуо да се Саул спрема да дође у Кеилу да разори град због мене.

¹¹ Хоће ли ме мештани Кеиле предати у његове руке? Долази ли Саул као што је чуо твој слуга? Господе, Боже Израиљев, реци своме слуги.“

Господ одговори: „Долази.“

¹² Давид настави: „Хоће ли мештани Кеиле предати мене и моје људе у Саулове руке?“ Господ одговори: „Предаће вас.“

¹³ Тада су се дигли Давид и његови људи, њих око шест стотина, и отишли из Кеиле идући с места на место. Кад су Саулу јавили да је Давид побегао, он је обуставио поход.

Давид код Хореша

¹⁴ Давид је боравио у пустињи, по скровиштима; настанио се у горју пустиње Зиф. Саул га је непрестано тражио али га Господ није дао у његове руке.

¹⁵ Давид је видео да је Саул изашао у поход да му одузме живот, и зато је остао у пустињи Зиф, код Хореша.

¹⁶ Тада се Јонатан, Саулов син, спремио и отишао к Давиду у Хореш, те му је улио поуздање у Господа.

¹⁷ Јонатан му рече: „Не бој се, јер те неће стићи рука мога оца, Саула. Ти ћеш царевати над Израиљем а ја ћу бити други до тебе. Чак и мој отац зна то.“

¹⁸ Затим су њих двојица склопили савез пред Господом. Давид је остао у Хорешу а Јонатан се вратио кући.

¹⁹ А Зифејци дођоше Саулу у Гавају и рекоше: „Не крије ли се Давид код нас по скровиштима код Хореша, на брду Ехеле, јужно од Јесимона*?”

²⁰ Сада, нека цар дође доле, ако му је по вољи, а наше је да га изручимо у цареве руке.“

²¹ Саул одговори: „Нека вас Господ благослови зато што сте се сажалили на мене.

²² Идите сад и још се боље припремите; извидите и дознајте где је место на коме се задржава, и ко га је тамо видео. Речено ми је, наиме, да је веома препреден.

²³ Извидите, дакле, и дознајте за свако скровиште где се крије. Кад то поуздано утврдите, вратите се к мени. Онда ћу ја поћи с вама, па ако је у том крају, трагаћу за њим по свим родовима у Јуди.“

²⁴ Они су се затим дигли и отишли у Зиф пре Саула. Давид и његови људи били су у пустињи Маон, у Арави, јужно од Јесимона.

²⁵ Саул и његови људи крену у потрагу. Кад су то јавили Давиду, он је сишао до стене, те је боравио у пустињи Маон. Саул је то чуо, па је кренуо у потеру за Давидом у пустињу Маон.

²⁶ Саул је ишао једном страном планине а Давид је са својим људима ишао другом страном планине.

* **23:19** Јесимон значи и пустара, пустиња, али понекад је и име одређеног подручја.

Давид се журио да умакне Саулу, јер су Саул и његови људи опкољавали Давида и његове људе да их заробе.

²⁷ Уто је дошао гласник к Саулу и рекао му: „Брзо дођи, јер су Филистејци напали земљу!“

²⁸ Тада је Саул обуставио потеру за Давидом, и отишао да се супротстави Филистејцима. Зато се оно место прозвало „Стена раздвајања“.

²⁹ Оданде је Давид отишао у скровишта Ен-Гедија и тамо се настанио.

24

Давид поштеђује Саула

¹ Кад се Саул вратио из похода на Филистејце, јавили су му: „Ено Давида у пустињи Ен-Геди!“

² Тада Саул поведе са собом три хиљаде момака из целог Израиља и оде да тражи Давида по Литицама дивокоза.

³ Саул дође до овчијих торова поред пута. Тамо је била једна пећина и Саул уђе у њу ради нужде. Међутим, Давид и његови људи седели су на крају пећине.

⁴ Рекоше Давиду његови људи: „Ево, данас је дан за који ти је Господ рекао: 'Предаћу твог непријатеља у твоје руке, да учиниш с њим што ти је мило.'“ Давид устане и неприметно одсече руб Сауловог плашта.

⁵ Давид је одмах затим осетио грижу савести што је одсекао руб Сауловог плашта.

⁶ Он рече својим људима: „Сачувај ме Господе да учиним такву ствар своме господару, помазанику Господњем. Зар на њега да подигнем руку? Па он је помазаник Господњи!“

⁷ Тако је Давид овим речима укорио своје људе, и није им дао да устану на Саула. А Саул је изашао из пећине и пошао својим путем.

⁸ Онда је и Давид устао и изашао из пећине, па је повикао за Саулом: „Господару мој, царе!“ Саул се обазре, а Давид падне ничице и поклони се лицем до земље.

⁹ Давид рече Саулу: „Зашто слушаш људе, који ти говоре: 'Давид жели твоју пропаст?'

¹⁰ Ево, овог дана си видео својим очима да те је данас Господ предао у моје руке у овој пећини. Рекли су ми да те убијем, а ја сам те поштедео. Рекао сам: 'Нећу подићи руку на свога господара, јер он је помазаник Господњи.'

¹¹ Оче мој, добро погледај руб свога плашта у мојој руци. Ја сам, наиме, одсекао руб твога плашта, а нисам те убио. Знај и схвати да нисам крив за злочин или побуну. Ја нисам сагрешио против тебе, а ти вребаш мој живот да ми га одузмеш.

¹² Нека Господ пресуди између мене и тебе! Господ нека ме освети на теби, али моја те рука неће таћи.

¹³ Као што каже древна изрека: 'Од опаких долази опакo дело.' Зато те моја рука неће таћи.

¹⁴ На кога је изашао цар Израилев? Кога то гониш? Мртвог пса, обичну буву!

¹⁵ Господ нека буде судија; он нека пресуди између мене и тебе. Нека он размотри и заступа мој случај; он нека ме избави из твоје руке.“

¹⁶ Кад је Давид изговорио ове речи Саулу, рече Саул: „Да ли је то твој глас, сине Давиде?“ – и гласно заплака.

¹⁷ Он рече Давиду: „Ти си праведнији од мене, јер си ми учинио добро, иако сам ти нанео зло.

¹⁸ Сам си рекао данас како си ми учинио добро: Господ ме је предао у твоје руке, а ти ме ниси убио.

¹⁹ Кад човек наиђе на свог непријатеља, хоће ли

га пустити да оде у миру? Нека те Господ награди добрим за то како си се данас понео према мени.

²⁰ Сада знам да ћеш јамачно постати цар и да ће се царство Израилево учврстити у твојој руци.

²¹ Зато ми се сада закуни Господом да нећеш истребити моје потомство после мене, и да нећеш затрти моје име из дома мога оца.“

²² Давид се закле Саулу. Саул се врати својој кући а Давид и његови људи оду у горско скровиште.

25

Самуилова смрт

¹ Самуило је умро и сав се Израилъ окупио. Оплакали су га и сахранили у Рами, његовом дому. А Давид се дигне и сиђе у пустињу Фаран.

Мудрост Авигејина

² Био неки човек у Маону који је имао газдинство у Кармилу. Човек је био веома богат; имао је три хиљаде оваца, и хиљаду коза. Баш у то време је стригао своје овце у Кармилу.

³ Човек се звао Навал, а његова жена се звала Авигеја. Жена је била разборита и лепа, али је човек био тежак и зао; био је од рода Халеева.

⁴ Давид је у пустињи чуо да Навал стриже своје овце,

⁵ па је послао десет момака и рекао им: „Идите у Кармил. Кад дођете к Навалу поздравите га у моје име.

⁶ Реците: ’У здравље! Мир теби и твоме дому, и мир свему што имаш!’

⁷ Чуо сам да стрижеш овце. Твоји пастири су боравили код нас, али ми им нисмо наудили, нити им је ишта нестало док су били у Кармилу.

⁸ Питај своје момке па ће ти рећи. Стога покажи благонаклоност према мојим момцима, јер смо дошли у свечан дан. Дај, молим те, својим слугама и своме сину Давиду што ти се нађе при руци.“

⁹ Давидови момци су дошли, и пренели Навалу све те речи у Давидово име, па су причекали.

¹⁰ Навал одговори Давидовим слугама: „Ко је Давид? Ко је син Јесејев? Много је данас слугу који се одмећу од својих господара.

¹¹ Зар да узмем свој хлеб, своју воду и своју стоку, коју сам заклао за људе који ми стрижу овце, да бих то дао људима о којима не знам одакле су?“

¹² Давидови момци се окрену и врате путем којим су дошли. Кад су се вратили пренели су Давиду све те речи.

¹³ Тада Давид рече својим људима: „Нека свако припаше свој мач!“ Давид је такође припасао свој мач. За Давидом је отишло око четири стотине људи, а две стотине их је остало код опреме.

¹⁴ Тада је један од момака јавио Авигеји, Наваловој жени: „Ево, Давид је из пустиње послао гласнике да пожеле благослов нашем господару, а он их је нагрдио.

¹⁵ Ти људи су били веома добри према нама; нису нам наудили, нити нам је ишта нестало за све време док смо били у пољу близу њих.

¹⁶ Они су нам били као бедем и ноћу и дању, све време док смо били с њима напасајући овце.

¹⁷ Ти сад прими на знање и види шта ћеш да радиш, јер је одређена пропаст нашем господару и свем његовом дому. А с њим нико не може разговарати, јер је ништарија.“

18 Авигеја брзо узме две стотине хлебова, две мешине вина, пет зготовљених оваца, пет мерица* прженог жита, стотину гроздова сувог грожђа и две стотине колача од смокава, и натовари их на магарце.

19 Онда је рекла својим слугама: „Пођите испред мене а ја ћу доћи за вама.“ Своме мужу Навалу није ништа рекла.

20 Док је јашући на магарцу силазила заклоњена планином, у сусрет су јој долазили Давид и његови људи, тако да се сусрела с њима.

21 Давид је говорио у себи: „Узалуд сам чувао овоме све што има у пустињи. Ништа од свега што има није нестало. Сада ми је вратио зло за добро.

22 Нека Господ учини тако Давидовим непријатељима и још више, ако Навалу до јутра оставим на животу и једно мушко од свега што има.“

23 Кад је Авигеја угледала Давида брзо је сјახала с магарца, па је пала ничице пред Давида и поклонила се до земље.

24 Бацивши се пред његове ноге рекла је: „Господару, нека кривица падне на мене! Дозволи својој слушкињи да ти се обрати! Послушај речи своје слушкиње!

25 Нека мој господар не обраћа пажњу на ону ништарију Навала; јер он је онакав какво му је име. Зове се 'Навал'†, и безумље га прати. А твоја слушкиња није видела момке које је мој господар послао.

26 А сад, господару, живог ми Господа, и жив ми био ти, Господ те је спречио да починиш крвопролиће и да узмеш правду у своје руке. Нека прођу као Навал твоји непријатељи, и они који желе зло моме господару.

* 25:18 Око 35 l. † 25:25 Безумник.

²⁷ А овај дар што је донела твоја слушкиња своме господару, нека се да момцима који прате мога господара.

²⁸ Опрости преступ својој слушкињи! А Господ ће заиста учврстити твој дом, јер мој господар води Господње ратове. Зато нека се не нађе на теби зло за свега твога века.

²⁹ Па ако ко и крене да те прогони, и ради ти о глави, живот мог господара биће чуван у ризници живота код Господа, Бога твога, а животе твојих непријатеља бациће као из праћке.

³⁰ А кад Господ учини мом господару свако добро које ти је обећао и постави те за владара над Израиљем,

³¹ нека ово не терети твоју савест и тако постане камен спотицања моме господару да је безразложно пролио крв и да је узео правду у своје руке. А кад Господ искаже доброту моме господару, ти се онда сети своје слушкиње.“

³² Давид одговори Авигеји: „Нека је благословен Господ, Бог Израиљев, који те је послао данас да ме сретнеш.

³³ Нека је благословена твоја разборитост и нека си благословена ти што си ме данас спречила да пролијем крв и узмем правду у своје руке.

³⁴ Јер живога ми Господа, Бога Израиљевог, који ми није дао да ти учиним зло, да ниси пожурила да ме сретнеш, Навалу не би остало до зоре ниједно мушко!“

³⁵ Давид је примио од ње оно што му је донела, па јој је рекао: „Врати се у миру својој кући. Ево, послушао сам те и услишио твоју молбу.“

³⁶ Кад се Авигеја вратила Навалу, он је у својој кући имао гозбу достојну цара. Навал је био добре воље јер

је био веома пијан. Зато му није ништа рекла до јутра.

³⁷ Ујутру, кад се Навал отрезнио од вина, његова жена му исприча све што се догодило. Тада га издаде срце у грудима, и он оста непокретан као камен.

³⁸ Десетак дана касније Господ удари Навала и он умре.

³⁹ Кад је Давид чуо да је Навал умро, рекао је: „Нека је благословен Господ који се заузео за мене када ми је Навал нанео увреду; и он је спречио свога слугу да не учини зло. Господ је свалио Навалово зло на његову главу.“

Потом је Давид послао поруку Авигеји да ће је узети за жену.

⁴⁰ Давидове слуге су дошле к Авигеји у Кармил и рекле: „Давид нас је послао к теби да те узме за жену.“

⁴¹ Авигеја је устала, поклонила се лицем до земље, и рекла: „Ево твоје слушкиње, која је спремна да служи и да пере ноге слугама свога господара.“

⁴² Авигеја је брзо устала и узјахала магарца, а пет њених слушкиња ју је пратило. Тако је отишла за гласницима и постала његова жена.

⁴³ Давид се оженио још и Ахиноамом из Језраела, па су му обе биле жене.

⁴⁴ Наиме, Саул је своју ћерку Михалу, Давидову жену, дао Фалтију, сину Лаиса, из Галима.

26

Давид по други пут штеди живот Саулу

¹ Дођу Зифејци к Саулу у Гавају и кажу му: „Не крије ли се Давид на брду Ехели, насупрот Јесимона?“

² Саул устане и оде у пустињу Зиф с три хиљада бираних Израиљаца да тражи Давида у пустињи Зиф.

³ Саул се утаборио крај пута на брду Ехели, што је насупрот Јесимона. Давид, који је боравио у пустињи, видео је да је Саул дошао у пустињу за њим.

⁴ Давид је послао извидницу, те је дознао да је Саул заиста дошао.

⁵ Тада је Давид устао и дошао на место где се Саул утаборио. Давид је видео место где су легли Саул и Авенир, син Неров, заповедник Саулове војске. Саул је спавао у табору, а људи су се утаборили око њега.

⁶ Давид упита Ахимелека Хетита и Ависаја, сина Серујина, Јоавовог брата: „Ко ће сићи са мношвом у табор к Саулу?“

Ависај одговори: „Ја ћу поћи с тобом.“

⁷ Давид с Ависајем дође к људима по ноћи. Саул је лежао спавајући у табору. Код узглавља му је било забодено копље. Авенир и људи су спавали око њега.

⁸ Ависај рече Давиду: „Данас ти је Бог изручио у руке твога непријатеља. Зато ми сад дозволи да га прободем копљем за земљу једним ударцем, двапут нећу морати.“

⁹ Давид рече Ависају: „Немој га убити, јер ко ће дићи руку на помазаника Господњег и остати некажњен?“

¹⁰ Давид настави: „Живог ми Господа! Господ ће га ударити, било да му дође време да умре, било да оде у рат и погине.“

¹¹ Сачувај Господе да дигнем руку на помазаника Господњег. Него узми сад ово копље и крчаг за воду што су код његовог узглавља, па да идемо.“

¹² Давид узме копље и крчаг за воду код Сауловог узглавља и они оду. Нико ништа није ни видео ни знао, нити се ико пробудио; сви су спавали, јер је Господ учинио да утону у дубок сан.

13 Затим је Давид прешао на другу страну и стао на врх једног брда, тако да је било велико растојање између њих.

14 Онда је довикнуо народу и Авениру, сину Неровом, и рекао: „Авенире, хоћеш ли се одазвати?!“

Авенир се одазва: „Ко си ти што дозиваш цара?“

15 Давид рече Авениру: „Ниси ли ти јунак? Ко ти је раван у Израиљу? Зашто онда ниси чувао свога господара, цара, јер је један од мојих људи дошао да убије цара, твога господара?“

16 Није добро то што си учинио. Живога ми Господа, заслужили сте смрт, јер нисте чували свога господара, помазаника Господњег. Погледајте сада царево копље и крчаг за воду који су му били код узглавља!“

17 Саул је препознао Давидов глас, па је рекао: „Јеси ли то ти, сине мој Давиде?“

Давид одговори: „Мој је глас, господару мој, царе.“

18 Давид упита: „Зашто мој господар прогони свога слугу? Шта сам урадио? Какво сам зло скривио?“

19 Стога нека господар мој, цар, саслуша речи свога слуге. Ако те је Господ подигао против мене, нека се умилостави приносом. Али ако то чине људи, нека буду проклети пред Господом. Јер су ме изгнали данас да немам свог дела у баштини Господњој. То је као да су ми рекли: 'Иди и служи другим боговима.'

20 Зато нека се не пролива моја крв пред Господом, јер је цар Израиљев изашао да тражи обичну буву, као да гони јаребицу у планини.“

21 Саул одговори: „Згрешио сам. Врати се, сине Давиде, јер ти више нећу чинити зло, пошто је данас мој живот био драгоцен у твојим очима. Ето, поступио сам неразумно и учинио велику грешку.“

²² Давид одговори: „Ево царевог копља. Нека дође један од момака да га узме.

²³ А Господ нека плати сваком човеку по својој правди и верности! Јер Господ те је данас предао у моје руке, али ја нисам хтео да подигнем руку на помазаника Господњег.

²⁴ И, ето, као што је овога дана твој живот био вредан у мојим очима, тако нека мој живот буде вредан у Господњим очима. Он нека ме избави из сваке невоље!“

²⁵ Тада Саул рече Давиду: „Благословен да си, сине мој Давиде! Заиста ћеш бити успешан и изаћи као победник.“

Давид оде својим путем а Саул се врати у своје место.

27

Давид међу Филистејцима

¹ Давид рече у себи: „Једног дана ћу ипак погинути од Саулове руке. Боље је за мене да побегнем у земљу Филистејаца. Тада ће Саул престати да ме тражи по израиљским крајевима, па ћу умаћи његовој руци.“

² Давид се дигне и оде са шест стотина људи, који су били с њим, Ахису, сину Маоховом, цару Гата.

³ Давид је боравио код Ахиса у Гату, он и његови људи, сваки са својом породицом. Давид је са собом имао своје две жене, Ахиноаму из Језраела и Авигеју из Кармила, Навалову удовицу.

⁴ Саул је сазнао да је Давид побегао у Гат и више га није тражио.

⁵ Давид рече Ахису: „Ако сам стекао твоју наклоност, нека ми се да место у једном од градова у земљи да се настаним. Зашто да твој слуга борави с тобом у царском граду?“

⁶ Тог дана му је Ахис дао Сиклаг. Зато Сиклаг припада Јудиним царевима све до данас.

⁷ Давид је у земљи Филистејаца живео годину и четири месеца.

⁸ Давид је излазио са својим људима и пљачкао Гесурце, Герзејце и Амаличане, који су одвајкада били становници земље која се простире од Сура до Египта.

⁹ Давид је пустошио ту земљу не остављајући у животу ни мушко ни женско. Односио је само ситну и крупну стоку, магарце, камиле и одећу, и враћао се к Ахису.

¹⁰ Кад би Ахис упитао: „Где сте пљачкали данас?“, Давид би одговарао: „У Негеву Јуде“, или: „У Негеву Јерамеила“, или: „У Негеву Кенејаца.“

¹¹ Давид није остављао у животу ни мушко ни женско да би их довео у Гат, јер је мислио: „Могли би да нас одају и кажу: 'Овако је Давид радио.'“ Давид је имао такав обичај све време док је живео у филистејској земљи.

¹² Ахис је имао поверења у Давида говорећи: „Он је заиста постао мрзак своме народу, Израиљу! Зато ће ми бити слуга довека.“

28

Филистејци се спремају у рат против Израиља

¹ У оно време су Филистејци скупили своју војску за рат, да ратују против Израиља. Ахис рече Давиду: „Знај да ћеш ићи са мношвом у поход, ти и твоји људи.“

² Давид одговори Ахису: „Сад ћеш свакако видети шта ће учинити твој слуга!“

Ахис рече Давиду: „Зато ћу те поставити за свог телохранитеља заувек.“

Саул код врачаре

³ Самуило је умро и сав га је Израиљ оплакао. Сахранили су га у Рами, у његовом граду. А Саул је био истребио из земље све призиваче духова и видовњаке.

⁴ Кад су се Филистејци скупили, дошли су у Сунем и утаборили се. Саул је сабрао све Израиљце, па су се утаборили у Гелвуји.

⁵ Кад је Саул угледао филистејску војску, уплашио се, тако да му се срце јако тресло.

⁶ Саул је питао Господа за савет, али му Господ није одговорио ни преко снова, ни преко Урима, а ни преко пророка.

⁷ Тада Саул рече својим слугама: „Потражите ми жену која призива духове, да одем и упитам је.“ Његове слуге му рекоше:

„Ево, има једна жена у Ен-Дору, која призива духове.“

⁸ Тада се Саул прерушио; обукао је другачију одећу и отишао са двојицом слугу. Била је ноћ кад су стигли к жени. Саул рече: „Призови ми једног духа. Подигни ми онога кога ти кажем.“

⁹ Жена му одговори: „То знаш шта је Саул учинио, и како је истребио призиваче духова и видовњаке из земље. Зашто ми постављаш замку? Хоћеш ли да ме изручиш смрти?“

¹⁰ Саул јој се закле Господом рекавши: „Тако ми живог Господа, нећеш сносити никакву кривицу због овога.“

¹¹ Жена упита: „Кога хоћеш да ти подигнем?“

Он одговори: „Подигни ми Самуила.“

¹² Кад је жена угледала Самуила, гласно повика, и рече Саулу: „Зашто си ме обмануо? Ти си Саул!“

¹³ Цар јој рече: „Не бој се! Него, шта видиш?“

Жена одговори Саулу: „Видим нешто божанско како се диже из земље.“

14 „Како изгледа?“ – упита он.

Она одговори: „Излази старац, огрнут плаштом.“

Саул је тада знао да је то Самуило, па је пао лицем до земље и поклонио се.

15 Самуило рече Саулу: „Зашто си нарушио мој покој и подигао ме?“

Саул одговори: „У великој сам невољи. Филистејци ме нападају, а Бог је одступио од мене; не одговара ми више ни преко пророка, ни преко снова. Зато сам позвао тебе, да ми кажеш шта да радим.“

16 Самуило одговори: „Зашто питаш мене кад је Господ одступио од тебе и постао ти непријатељ?“

17 Господ је учинио с тобом како је рекао преко мене. Господ је истргао царство из твоје руке и дао га твоме ближњему, Давиду.

18 Пошто ниси послушао Господњи глас и ниси извршио Господњи гнев на Амалику, зато ти је Господ данас то учинио.

19 Господ ће предати и Израиљце што су с тобом у руке Филистејцима, те ћете сутра и ти и твоји синови бити са мнош. Тако ће Господ предати израиљски табор у руке Филистејцима.“

20 Саул се истог трена срушио на земљу свом дужином, претрављен Самуиловим речима. А изгубио је и снагу, јер није ништа јео цео дан и целу ноћ.

21 Кад је она жена дошла к Саулу и видела да је веома уплашен, рекла му је: „Ево, твоја те је слушкиња послушала. Изложила сам свој живот опасности, па сам послушала оно што си ми рекао.“

22 Стога послушај глас своје слушкиње: изнећу пред тебе залогај хлеба, па једи. Тако ће ти се вратити снага, па ћеш моћи да се вратиш својим путем.“

²³ Али он је одбио говорећи: „Нећу јести!“

Али како су и његове слуге и жена навалили на њега, послушао их је. Тако је устао са земље и сео на лежај.

²⁴ А жена је имала код куће угојено теле, па га је брзо заклала. Затим је узела брашно, па је умесила бесквасне хлебове и испекла их.

²⁵ Онда је донела пред Саула и пред његове слуге. Након што су јели, умали су и те исте ноћи отишли.

29

Филистејски кнезови неће с Давидом у битку

¹ Филистејци су окупили сву своју војску у Афеку, а Израиљци су се утаборили код извора у Језраелу.

² Филистејски кнезови су пролазили са својим стотинама и хиљадама, а Давид је са својим људима ишао у позадини с Ахисом.

³ Тада филистејски кнезови рекоше: „Шта раде ти Јевреји овде?“

Ахис одговори филистејским кнезовима: „Није ли то Давид, слуга израиљског цара Саула, који је са мношвом више од годину дана? Ја нисам нашао на њему никакву ману од дана кад је пребегао до данас.“

⁴ Али филистејски кнезови су се наљутили на њега. Рекли су му: „Врати тог човека; нека се врати у место које си му одредио. Нека не иде с нама у битку да нам не би постао непријатељ у бици. Чиме би поново стекао наклоност свога господара ако не главама ових људи?“

⁵ Није ли то онај исти Давид о коме су певали у колу:

’Саул поби своје хиљаде,
а Давид десетине хиљада’?“

⁶ Ахис позва Давида и рече му: „Живога ми Господа, ти си поштен. Било би ми мило да идеш са мношвом у ратне походе, јер нисам нашао на теби никакво зло од дана кад си дошао к мени до овога дана. Ипак, ниси по вољи кнезовима.

⁷ Зато се врати у миру и немој чинити ништа што би озловољило филистејске кнезове.“

⁸ Давид одговори Ахису: „Шта сам урадио? Какву си кривицу нашао на своме слуги од дана кад сам се појавио пред твојим лицем до овога дана, да не могу ићи у бој против непријатеља мога господара, цара?“

⁹ Ахис одговори Давиду: „Знам, драг си ми као Анђео Божији, али филистејски кнезови су рекли: 'Он неће ићи с нама у битку.'

¹⁰ Стога порани сутра, ти и слуге твога господара који су дошли с тобом; устаните чим сване, па идите.“

¹¹ Давид порани са својим људима, па истог јутра крене и врати се у филистејску земљу, а Филистејци оду у Језраел.

30

Давид ослобађа Амаличке заробљенике

¹ Давид и његови људи стигли су трећег дана у Сиклаг, након што су Амаличани извршили упад у Негев и Сиклаг. Напали су Сиклаг и спалили га.

² Заробили су жене и оне који су били у граду, младо и старо; нису убили никога, него су их одвели и отишли својим путем.

³ Кад је Давид са својим људима ушао у град, видео је да је град спаљен, и да су њихове жене, синови и ћерке заробљени.

⁴ Тада су Давид и народ који је био с њим закукали, и плакали су док им није понестало снаге за плакање.

⁵ Биле су заробљене и обе Давидове жене, Ахиноама из Језраела и Авигеја, Навалова удовица из Кармила.

⁶ Давид се нашао у великој неприлици, јер су људи претили да ће га каменовати. Наиме, сви су људи били огорчени због својих синова и ћерки. Али Давид се охрабрио у Господу, своме Богу.

⁷ Тада Давид рече свештенику Авијатару, сину Ахимелековом: „Донеси Ефод!“ Авијатар донесе Ефод Давиду.

⁸ Давид је питао Господа за савет: „Да ли да кренем у потеру за том четом пљачкаша? Хоћу ли их стићи?“

Господ му одговори: „Крени у потеру, јер ћеш их свакако стићи и избавити народ.“

⁹ Тада је Давид отишао са шест стотина људи, па су дошли до потока Восора, где су неки остали.

¹⁰ Давид је наставио потеру са четири стотине људи, а две стотине их је стало, јер су били превише исцрпљени да пређу преко потока Восора.

¹¹ Тада су у пољу нашли неког Египћанина и одвели га Давиду. Дали су му хлеба да једе и воде да пије.

¹² Затим су му дали грудву смокава и два сува грозда. Кад је то појео, опоравио се, јер три дана и три ноћи није јео ни хлеба нити је пио воде.

¹³ Давид га упита: „Чији си и одакле си?“

Младић одговори: „Ја сам Египћанин, роб једног Амаличана. Мој ме је господар оставио, јер сам се разболео пре три дана.

¹⁴ Ми смо упали у Негев Херета, у Јудина подручја, у Негев Халева и спалили Сиклаг.“

¹⁵ Давид га поново упита: „Можеш ли ме одвести до тих пљачкаша?“ Он одговори: „Закуни ми се Богом да ме нећеш погубити и да ме нећеш изручити моме господару, па ћу те одвести до пљачкаша.“

16 А када га је одвео доле, гле: они се раширили по свем оном крају једући, пијући и веселећи се због великог плена који су однели из филистејске земље и из Јудине земље.

17 Давид их је тукао од сумрака све до вечери следећег дана. Нико од њих није побегао, осим четири стотине младића који су узјахали камиле и побегли.

18 Давид је избавио све што су Амаличани узели, а избавио је и обе своје жене.

19 Ништа им није нестало, ни мало ни велико, ни синови ни ћерке, ни плен, нити ишта од свега што су им узели; све је то Давид вратио.

20 Давид је присвојио сву ситну и крупну стоку. То стадо су терали испред своје стоке и говорили: „Ово је Давидов плен!“

21 Затим је Давид дошао к оним двама стотинама, који су били сувише исцрпљени да прате Давида, а које су оставили код потока Восора. Они су изашли у сусрет Давиду и народу који је био с њим. Тада је Давид приступио људима и поздравио их.

22 Али сви злонамерници и ништарије који су ишли с Давидом проговорише: „Пошто нису ишли с нама, нећемо им дати ништа од плена који смо избавили, него свако нека узме своју жену и децу, па нека иду!“

23 Тада Давид рече: „Не радите тако, браћо моја, с оним што нам је дао Господ. Он нас је сачувао и предао нам у руке чету пљачкаша који су нас напали.

24 Ко ће вас послушати у овоме? Него, колики део иде онеме који иде у битку, толики део иде онеме који остаје код опреме; делиће на равне части.“

25 Тако је било од оног дана и надаље. Давид је то увео као уредбу и пропис за сав Израил до данашњег дана.

26 Кад се Давид вратио у Сиклаг, послао је део плена старешинама Јуде, који су му били пријатељи, и поручио: „Ево, ово је поклон за вас од плена Господњих непријатеља.“

27 То је било за оне у Ветиљу, Рамот-Негеву, Јатиру;

28 Ароиру, Сифмоту, Естемоји;

29 и за оне у Рахалу, Јерамеилу и у кенејским градовима;

30 у Орми, Вор-Асану, у Атаху,

31 у Хеврону и у свим местима где је Давид долазио са својим људима.

31

Саул одузима себи живот

1 Филистејци су ступили у бој против Израиљаца, али су Израиљци побегли пред Филистејцима, па су падали мртви на гори Гелвуји.

2 Филистејци су притисли Саула и његове синове и убили Јонатана, Авинадава и Малхи-Сува, Саулове синове.

3 Битка се жестоко водила око Саула. А онда су га стрелци погодили и тешко га ранили.

4 Тада Саул рече своме штитоноши: „Извади свој мач и прободи ме, да не дођу ови необрезани, да ме прободу и наругају ми се.“

Али штитоноша није хтео, јер се веома уплашио. Тада је Саул узео мач и бацио се на њега.

5 Кад је његов штитоноша видео да је Саул мртав, и он се бацио на мач и умро с њим.

6 Тако су онога дана заједно погинули Саул, три његова сина, његов штитоноша и сви његови људи.

7 Кад су Израиљци на другој страни долине и на другој страни Јордана видели да су Израиљци побегли и да су погинули Саул и његови синови,

напустили су своје градове и побегли. Тада су дошли Филистејци и населили се у њима.

⁸ Сутрадан, кад су Филистејци дошли да опљачкају мртве, нашли су Саула и његова три сина, који су погинули на гори Гелвуји.

⁹ Тада су му одсекли главу и скинули оружје с њега. Њих су послали по свој филистејској земљи да разгласе радосну вест по храмовима својих идола и међу народом.

¹⁰ Његово оружје су ставили у Аштартин храм, а тело су му обесили на зидине Вет-Сана.

¹¹ Кад су мештани Јавис-Галада чули шта су Филистејци урадили Саулу,

¹² дигли су се сви храбри људи, па су пешачили целу ноћ и скинули Саулово мртво тело и тела његових синова са зидина Вет-Сана. Вратили су се у Јавис и тамо их спалили.

¹³ Потом су узели њихове кости и сахранили их под тамариском у Јавису. Затим су постили седам дана.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248